Ἀντιφωνητὴς

Τό δέ τήν πόλιν σοι δοῦναι οὔτ' ἐμόν ἐστίν οὔτ' ἄλλου τῶν κατοικούντων ἐν ταύτῃ· κοινή γάρ γνώμη πάντες αὐτοπροαιρέτως ἀποθανοῦμεν καί οὐ φεισόμεθα τῆς ζωῆς ἡμῶν **Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ**

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 2005 ΕΤΟΣ 7ο / ΑΡ. Φ. 172 / ΤΙΜΗ 0,90 €

!

Μέ τό ἠχηρό 55% μιᾶς μαζικῆς ψηφοφορίας ὁ γαλλικός λαός ἀπάντησε ΟΧΙ στό ψευδώνυμο καί διαστροφικό τῆς ἀληθινῆς εὐρωπαϊκῆς ἰδέας «εὐρωσύνταγμα», σπείροντας τόν πανικό στίς πολιτικές ἐλίτ. Καί γιά μία ἀκόμη φορά ἀποδείχθηκαν ἀσφυκτικά τά ὅρια τῆς «δημοκρατίας», καθώς ἀφενός ἡ προπαγάνδα ὑπέρ τοῦ ΝΑΙ ξεπέρασε κάθε ὑπερβολή, ἀφετέρου δέ ἀκολούθησε συστηματική διαστρέβλωση τῆς ἐτυμηγορίας τοῦ κόσμου.

Ἀναφορικά μέ τήν προπαγάνδα, οὐδέν καινόν. Μάλιστα τά εἴδαμε πρόσφατα ὅλα στήν Κύπρο μέ τό ἀλήστου μνήμης Σχέδιο Ἀνάν, ὅπου ἐπίσης ὀργίασαν οἱ ἐπαγγελματίες ποδηγέτες τῆς κοινῆς γνώμης: Στημένες δημοσκοπήσεις (πρό ἡμερῶν δῆθεν εἶχε ἀντιστραφεῖ τό κλῖμα ὑπέρ τοῦ ναί!), ξεδιάντροπες ψευτιές καί ἐπιχειρηματολογία βασισμένη σέ ἰδεολογήματα ὑπέρ τοῦ «ναί», συκοφάντηση τῶν ἐναντιοφρόνων ὡς ἀκραίων ἤ ὀπισθοδρομικῶν...

Ὅσο γιά τά μετά τήν ἀπόφαση τοῦ λαοῦ κι αὐτά δέν ἐκπλήσσουν κανέναν. Ἀπό τή μία πλευρά ἐπαναλαμβάνεται τό κωμικό «ἡ δημοκρατία δέν ἔχει ἀδιέξοδα», ἐννοώντας πώς θά βρεθεῖ τρόπος νά παρακαμφθεῖ ἡ λαϊκή βούληση, κι ἀπό τήν ἄλλη γίνεται προσπάθεια νά παρουσιαστεῖ ἡ τελευταία ὡς «ἀντικυβερνητική ψῆφος», «φοβική ἀντίδραση», «ναρκισσισμός», κτλ.

Γιά μᾶς εἶναι καθαρό: Οἱ Γάλλοι ἀρνήθηκαν τήν χειραγώγηση τῆς πολιτικοεκδοτικῆς μαφίας, τήν καπηλεία τοῦ ὁράματος μιᾶς Εὐρώπης τῶν λαῶν, τή δικτατορία τῆς ἀγορᾶς καί τῆς νατοϊκῆς λογικῆς, τόν ἐθνικό τους ἀποχρωματισμό καί τήν εἴσοδο τῆς Τουρκίας στήν Ε.Ε. Ὅσο γιά μᾶς στήν Ἑλλάδα, ὅπου κανείς δέν μᾶς ρωτάει ποτέ γιά τίποτε, οἱ τηλεοπτικές ἀναλύσεις ἐπιπέδου Χατζιδακοπαπουτσοπαπαγιαννάκη μᾶς φτάνουν καί μᾶς περισσεύουν. Ἄσε πού ἀκόμη δέν ἐξαντλήσαμε τό θέμα μέ τήν πρωτιά τῆς Παπαρίζου, μ' αὐτά θά ἀσχολούμαστε τώρα;...

Ἀπό τήν πόρτα σου περνῶ κι ὕστερα... δέν θυμᾶμαι...

Λίγο πρίν τό προχθεσινό δημοψήφισμα τῶν Γάλλων γιά τό «Εὐρωσύνταγμα», στίς 18 Μαΐου, ἡ γαλλική Ψευτοαριστερά τοῦ ΝΑΙ εἶχε καλέσει στό Παρίσι ὡς... ἐνισχύσεις τόν Σημίτη καί τόν Γιῶργο Παπανδρέου (κάπως ἔτσι... σώθηκαν.) Ἀπό τίς ἐκπάγλου λογικῆς φράσεις τοῦ δευτέρου πρός τό γαλλόφωνο κοινό τῆς σχετικῆς ἐκδήλωσης συγκρατήσαμε μία ἀποστομωτική τοῦ ἐθνοκεντρισμοῦ ἅμα τε καί ρηξικέλευθη ἀτάκα: ***«Εἶμαι Ἕλληνας, σοσιαλιστής καί Εὐρωπαῖος, ἄρα εἶμαι καί Γάλλος».***

Ἐμεῖς λοιπόν στόν «Α», ζυγίζοντας μέ αἴσθημα εὐθύνης τήν βαθειά τομή (σχεδόν καρωτιδεκτομή...) πού συνιστᾶ μία τέτοια ὀργάνωση τοῦ λόγου ἀπό τόν ἀρχηγό τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολίτευσης, θέλουμε νά δώσουμε μερικά ἀκόμη δικά μας παραδείγματα γιά καλύτερη κατανόηση τῆς ἐπαναστατικότητάς της ἀπό τίς λαϊκές μᾶζες:

1) Εἶμαι Ἀμερικανός, γυιός Βουλγάρας, ἐγγονός Πολωνέζας, ἄρα εἶμαι καί Ἕλληνας.

2) Εἶμαι προικισμένος σάν μαρούλι, φιλόλαος σάν τραπεζίτης, ἀνθρωπιστής σάν ταμερλᾶνος, ἄρα καί σοσιαλιστής.

3) Τό μέλλον τῆς Εὐρώπης εἶναι στήν Τουρκία, στηρίζουμε τήν εὐρωπαϊκή πορεία τῆς Ἰνδονησίας, σέ ὅ,τι μᾶς ρωτᾶν ἀλαλάζουμε ΝΑΙ!

4) Τό μπουζούκι εἶναι ὄργανο, ὁ χωροφύλακας εἶναι ὄργανο, ἕνα ὄργανο πῆρα πέρσι τόν Μάρτη κι ἕνα τόν Ἰούνη, γιά ἀρχή καλά εἶναι.

5) Ἐγώ μαυρίστηκα, ἐσύ Τζέμ μαυρίστηκες, αὐτός ὁ κουμπάρος μου ὁ Χαριτόπουλος μαυρίστηκε, ἄρα εἴμαστε ὅλοι γιά τά μπάνια.

6) Τό ἀεροπλανάκι τῆς Μαρίας δέν πετάει, τό ἀλβανό ἐργάτι δέν ψηφίζει, τό πουγκί τοῦ Σωκράτη δέν κουδουνάει, τό τραῖνο τῆς Κεντροαριστερᾶς πάρκαρε δεξιά.

7) Ἔ, καί πρωθυπουργός νά μή γίνω, μιά θέση στήν καθαριότητα τοῦ Δήμου θά μοῦ βρεῖ ἡ Ντόρα, τόπαν ξεκάθαρα στήν Πρεσβεία.

8) Εἶμαι ὑπέρ τῆς Εὐρώπης, ἡ Εὐρώπη δέν εἶναι μέ τίς ΗΠΑ, ἡ μαμά λέει εἴμαστε πάντα μέ τίς ΗΠΑ, τότε ἐγώ τί κάνω τώρα ἐδῶ;

9) Εἶμαι σήμερα στό Λονδῖνο, ἄλλωστε ὅλοι γύρω μιλοῦν ἰσπανικά, τί εἶναι ὅμως αὐτός ὁ σιδερένιος πῦργος ἀπέναντι;...

10) Ὅλοι ἐπιμένουν ὅτι εἴμαστε στό Παρίσι, ἔ, ἔτσι θἄναι φαίνεται, ἄρα σέ λίγο θἄμαστε στή Ντίσνεϋλαντ (γιούπι!)

11) Ἄσπρα μοῦρα, μαῦρα μοῦρα, εἶμαι μιά καρικατούρα.

19η Μαΐου: Προκαλεῖ τούς γείτονες καί...

ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΜΕ ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ!

- Ποιές ἐκδηλώσεις τῆς 19ης Μαΐου ἐπιτρέπονται στήν ἑλληνική Θράκη καί ποιές ὄχι;

- Τί προκαλεῖ διχόνοια καί ἔνταση στόν... τουρκοελληνικό πληθυσμό της;

- Ποιός καταγράφει τίς πράξεις τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων καί τούς ἀπειλεῖ γιά τίς ἐκλογές;

- Ποιός φασίστας τιμᾶται ἐπισήμως ἀπό πολιτικά πρόσωπα τοῦ τόπου μας;

ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

(ἄν πάντως δέν διαβάσετε τό παρόν, μπορεῖτε νά ρωτήσετε καί τά πρόσωπα τῆς φωτογραφίας)

Βρετανοί καθηγητές κατά τοῦ σιωνιστικοῦ Ἀπαρτχάιντ

Μία ἀκόμη παγκόσμιας σημασίας ἱστορία πέρασε καί τελείωσε χωρίς τό ἑλληνικό κοινό νά πάρει εἴδηση. Ὁ Τῦπος μας ἔκρινε ὅτι τό ἀκαδημαϊκό μποϋκοτάζ τῶν Βρετανῶν πανεπιστημιακῶν δασκάλων κατά τῶν ἰσραηλινῶν Πανεπιστημίων τῆς Χάιφας καί Μπάρ Ἰλάν δέν παρουσιάζε ἐνδιαφέρον ἤ ἁπλῶς ἀκολούθησε τήν γνωστή συνταγή *«θάβουμε ὅ,τι θίγει τά ἀφεντικά»;* Μᾶλλον τό δεύτερο, ἀφοῦ τά στοιχεῖα τῆς ὑπόθεσης δείχνουν τίς τεράστιες διαστάσεις της καί τήν μείζονα πολιτική της σημασία. Τό ἱστορικό ἔχει ἐν ὀλίγοις ὡς ἑξῆς:

Τόν περασμένο Ἀπρίλιο ἡ Βρετανική Ἕνωση Πανεπιστημιακῶν Δασκάλων (*AUT*), πού ἐκπροσωπεῖ 48.000 περίπου ἐπιστήμονες, ἔλαβε τήν ἀπόφαση νά ἐφαρμόσει μποϋκοτάζ κατά τῶν δύο προειρημένων ΑΕΙ τοῦ Ἰσραήλ, ἀφοῦ αὐτά κατ' ἐξοχήν ὑποστηρίζουν τήν ἰσραηλινή πολιτική Κατοχῆς καί καταπίεσης τῶν Παλαιστινίων. Ἦταν μία ἀπόφαση πού παραλληλιζόταν μέ τήν ἀνάλογη διεθνή τακτική κατά τοῦ Ἀπαρτχάιντ τῆς Νότιας Ἀφρικῆς, παραλληλισμός πού ἔκανε τή σιωνιστική συμμορία νά λυσσάξει: Ζήτησε ἐπανεξέταση τοῦ θέματος, πίεσε ποικιλοτρόπως, ὑποχρεώνοντας καί τήν βρετανική κυβέρνηση νά τοποθετηθεῖ (διακριτικά, εἶναι ἀλήθεια) στό ζήτημα, μάζεψε ὑπογραφές 21 κατόχων βραβείων Νόμπελ (*Avram Hershko, Aaron Ciechanover, Shimon Peres, Elie Wiesel, Daniel Kahneman, David Gross, Steven Weinberg, Aaron Klug, Guenther Blobel...*) πού ζητοῦσαν *«νά μήν ἀναμιγνύεται ἡ πολιτική μέ τήν ἐπιστήμη»*! Μάλιστα ὥς καί ὁ πρύτανης Σαρί Νουσεϊμπέχ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀλ Κούντς τῆς Ἱερουσαλήμ, πού βρισκόταν στίς ΗΠΑ, ὑπέγραψε κοινή ἔκκληση μέ τό Ἑβραϊκό Πανεπιστήμιο τῆς ἴδιας πόλης νά μήν ἰσχύσει τό ἐμπάργκο, μέ ἀποτέλεσμα ὁ σύλλογος διδασκόντων νά ζητήσει τήν ἀπόλυσή του! Σημειωτέον ὅτι μεταξύ τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ ἐμπάργκο ἦταν καί ὁ ἀντιρρησίας καθηγητής πολιτικῶν ἐπιστημῶν στή Χάιφα, **Ἴλαν Πάπε**, ὁ ὁποῖος μέ γενναία ἐπιστολή του ὑποστήριζε πλήρως τόν ἀκαδημαϊκό ἀποκλεισμό τῶν Πανεπιστημίων τῆς χώρας του - καί αὐτοῦ τοῦ ἰδίου!

Τελικό ἀποτέλεσμα, ὡς ἀναμενόταν, ἡ ἀνάκληση τῆς ἀπόφασης (26-5). Ὅμως, σύμφωνα μέ τήν πρωταγωνίστρια τῆς ἀντισιωνιστικῆς πρωτοβουλίας, **Sue Blackwell**, καθηγήτρια στό Μπέρμπιγχαμ, ἤδη πολλά περισσότερα ἀπό τά ἀναμενόμενα ἐπιτεύχθηκαν καί μόνο πού τέθηκε τό ζήτημα καί πῆρε τέτοιες διαστάσεις. Ἤδη στίς 30 Μαΐου, σέ συνέδριο στή Μαλαισία, ὁ γνωστός Ἑβραῖος ἀντισιωνιστής ἀκτιβιστής **Οὔρι Ντέιβις** κάλεσε τόν ΟΗΕ νά ἐπιβάλει κυρώσεις κατά τοῦ Ἰσραήλ γιά παραβιάσεις τῶν δικαιωμάτων τῶν Παλαιστινίων.

Η εκπαίδευση του εκπαιδευτή (λόγος αντιρατσιστικός – απενοχοποιητικός)

Η είδηση προέρχεται από την «Αυγή» της 11/3/2005 που παρουσίασε το θέμα πρωτοσέλιδα: με τίτλο «Ξανά χωρίς περίθαλψη οι μετανάστες» η εφημερίδα σημειώνει ότι «οι μετανάστες χωρίς χαρτιά ή των οποίων οι άδειες έχουν λήξει, μητέρες, παιδιά, υπερήλικοι δεν δικαιούνται περίθαλψη, παρά μόνον στα "επείγοντα περιστατικά"». Σχολιάζεται μάλιστα, καθόλου άδικα, πως «η ανάλγητη, απάνθρωπη και ρατσιστική εντολή να διώχνονται άρρωστοι άνθρωποι από τα νοσοκομεία είναι η χειρότερη απειλή που θα μπορούσε κανείς να φανταστεί για τη δημόσια υγεία μας».

Η είδηση προβληματίζει: είναι δυνατόν, όταν άνθρωποι χρειάζονται ιατρική περίθαλψη, να ελέγχονται θέματα νομιμότητας της παρουσίας τους στη χώρα μας; Είναι μια τέτοια στιγμή κατάλληλη για σχετικούς ελέγχους; Εδώ ακριβώς προκύπτει το φλέγον ζήτημα: πόσο θεμιτό είναι για μια πολιτεία, που επανειλημμένα μέσα από εκπαιδευτικά προγράμματα προσπαθεί να ευαισθητοποιήσει τους μαθητές, δηλαδή τους μελλοντικούς ενεργούς πολίτες της, πάνω σε θέματα καταπολέμησης του ρατσισμού και υπεράσπισης των ανθρώπινων δικαιωμάτων, να εκδίδει παράλληλα απαγορεύσεις για παροχή ιατρικών υπηρεσιών σε ανθρώπους που τις έχουν ανάγκη; Πρόκειται για αντίφαση, για υποκρισία, για κυνικότητα;

Προσωπικά, τα σενάρια «συνομωσίας» που εντοπίζουν παντού πονηρές προθέσεις δεν με πολυπείθουν. Αναρωτιέμαι, δηλαδή, πώς γίνεται πολιτείες που δυσκολεύονται ν' αντιμετωπίσουν βασικά προβλήματά τους, να 'ναι τόσο ικανές στην κατάστρωση σχεδίων για την εξόντωση «εχθρών». Κι αν όντως είναι τόσο ικανές σε «πρακτορικές» τακτικές, τότε γιατί δεν αξιοποιούν την ικανότητά τους αυτή για να λύσουν τα προβλήματά τους, παρά αναλώνονται επιτυχώς μόνο σε «υπόγειες» δραστηριότητες; Παρόλο, λοιπόν, που το πρόβλημα είναι σαφώς υπαρκτό, όπως παρουσιάστηκε από την «Αυγή», δεν θεωρώ ότι η προαναφερθείσα διοικητική αστοχία αποτελεί τακτική σχεδιασμένη με δολιότητα για να πληγούν οι μετανάστες.

Αν εξετάζαμε ποιοι άνθρωποι βρίσκονται πίσω απ' τα μέτρα για τους μετανάστες, θα τους καταλογίζαμε ρατσιστικές αντιλήψεις; Κατά τη γνώμη μου, όχι. Τι συμβαίνει τότε και απ' τη θεωρία στην πράξη ανοίγεται χάσμα αξεπέραστο; Νομίζω ότι η απάντηση βρίσκεται στα οικονομικά δεδομένα: οι προθέσεις μπορεί να 'ναι αγαθές, αλλά πάντοτε όταν έρχεται η ώρα της ανθρωπιστικής γενναιοδωρίας, που μεταφράζεται σε δαπάνη χρημάτων προκειμένου να λειτουργήσει οποιοδήποτε σύστημα, η οικονομική ένδεια οδηγεί κάθε αγαθή πρόθεση σε σημειωτόν, αν όχι σε υπαναχώρηση· καθότι το μεν πνεύμα πρόθυμο, η δε σαρξ…

Εύλογα, βέβαια, θα πείτε, πως ακόμη κι αν αυτή είναι η πραγματικότητα, δικαιώνει η παραπάνω εξήγηση την τόσο σκληρή στάση της πολιτείας απέναντι στους μετανάστες; Φυσικά η απάντηση είναι αρνητική. Είναι αρνητική πολύ περισσότερο όταν η ίδια η οικονομικά στενεμένη πολιτεία διαθέτει κονδύλια για εκθαμβωτικούς εορτασμούς που, άμα λάχει, ευθύνονται και για καμιά πυρκαγιά απ' τα αδέσποτα βεγγαλικά στο παρακείμενο δάσος… Οπότε, ξαναγυρίζουμε στα ίδια: είμαστε τόσο υποκριτές; Κοροϊδεύουμε το σύμπαν; Και πάλι η προσωπική μου πεποίθηση είναι πως οι περιγραφείσες αντιφάσεις δεν υπηρετούν κάποια συνομωσία. Τότε; Τότε, πολύ απλά, όντως υπάρχουν οικονομικά προβλήματα που συχνά αποτρέπουν απαραίτητες κοινωνικές επενδύσεις, αλλά απ' την άλλη ας μην ξεχνάμε ότι στην Ελλάδα όποιος έχει την κουτάλα, την βουτά και την ξαναβουτά στο μέλι. Επομένως, για τους πολλούς μπορεί να μην έχουμε, αλλά για τα «δικά μας παιδιά» όλο και κάτι θα βρούμε! Είναι ομαλή και αποδεκτή μια τέτοια κατάσταση; Ξανά η απάντηση είναι αρνητική· επιβάλλεται όμως να διευκρινίζεται στο εξής, με βάση τα παραπάνω δεδομένα, ότι άλλο πράγμα είναι η ανοργανωσιά, η επιπολαιότητα, ο πολιτικός αριβισμός και η ευνοιοκρατία, και άλλο ο ρατσισμός… Γι' αυτό υποστηρίζω ότι το αποτέλεσμα συγκεκριμένων ενεργειών μπορεί να υποδηλώνει ρατσισμό, αλλά προθέσεις σκοπιμότητας δεν υπάρχουν…

Όλα τα προηγούμενα αιτιολογούν και τη θέση μου ότι η ελληνική πολιτεία είναι πραγματικά απ' τις ανεκτικότερες που υπάρχουν παγκοσμίως. Αν κάποτε σημειώνονται κατακριτέα ρατσιστικά φαινόμενα εκ μέρους της, αυτά δεν πρέπει ν' αποδίδονται σε προσπάθεια εξόντωσης του διαφορετικού, αλλά στις εγγενείς αδυναμίες που παρουσιάζονται σε κάθε άλλο τομέα, επομένως και σε ζητήματα ανθρωπιστικά. Φυσικά αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να εφησυχάσουμε και να σταματήσουμε κάθε προσπάθεια διόρθωσης των κακώς κειμένων· αντίστοιχα όμως δεν θα πρέπει να φορτώνουμε τους Έλληνες με ενοχές, κάτω από υστερικές κραυγές, και να τους καταλογίζουμε ρατσισμό, τη στιγμή που αναμφισβήτητα ο ελληνικός λαός ξέρει να σέβεται και ν' αγκαλιάζει τους αλλοεθνείς που ζουν στη χώρα του.

Το αν η προηγούμενη διαπίστωση ανταποκρίνεται στην αλήθεια δεν θα το πει καμιά αυθεντία που επιχειρηματολογεί υπέρ ή κατά της, ανάλογα με τα πιστεύω της· θα το πει η πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα λέει ότι οι Έλληνες ζουν με τους μετανάστες αρμονικά στις ίδιες γειτονιές, στις ίδιες πολυκατοικίες, συνυπάρχουν στα ίδια σχολεία, ψωνίζουν οι μεν από τα μαγαζιά των δε κι αντίστροφα. Η συνύπαρξη αυτή φανερώνει ρατσισμό; Αν ναι, δεν θα 'πρεπε να γίνονται αποδέκτες του ρατσισμού και οι ίδιοι οι μετανάστες, ώστε να μη παροτρύνουν συμπατριώτες τους να μεταναστεύσουν στην Ελλάδα; Τότε πώς εξηγείται η αύξηση των μεταναστών στη χώρα μας; Ποιος θα επέλεγε να ζήσει σε χώρα εχθρική απέναντί του;

Μα τόσα κρούσματα ρατσισμού – σύμφωνα με τον αντίλογο – θα τα παραβλέψουμε έτσι απλά; Ξεχνάμε τον Τσενάι, τα μαχαιρώματα Αλβανών, το κάψιμο της σημαίας αλλοεθνών; Δεν ξεχνάμε τίποτα: για τον Τσενάι τα 'χουμε πει επανειλημμένως: κανείς δεν αντέδρασε στην παρουσία της οικογένειας στη χώρα και στην φοίτηση του μαθητή στο σχολείο, κανείς δεν του αμφισβήτησε την άριστη επίδοσή του και το απουσιολόγιο· η όλη συζήτηση αφορά το εθνικό σύμβολο και γύρω απ' αυτό σημειώνονται οι διαφωνίες. Ο μαθητής, ως αλλοεθνής, είναι καθ' όλα άξιος και αποδεκτός. Μα, με τις υπόλοιπες περιπτώσεις; Ρωτώ: το μαχαίρωμα του Αλβανού και το κάψιμο της σημαίας αποδίδονται στο σύνολο του ελληνικού λαού ή σε μεμονωμένα ακροδεξιά στοιχεία; Αφουγκράστηκε κανείς την κατακραυγή της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού απέναντι σε τέτοιες βιαιότητες; Βέβαια, αν υπάρχει ακόμα διαφωνία, τότε, με βάση την ίδια λογική, επειδή υπάρχουν Έλληνες εγκληματίες, κομπιναδόροι και νταβατζήδες, είναι όλοι οι Έλληνες εγκληματίες, κομπιναδόροι και νταβατζήδες. Και φυσικά, αφού κάποιοι ελάχιστοι Έλληνες είναι όντως ρατσιστές, όλοι οι Έλληνες είμαστε ρατσιστές· έτσι;

Κατόπιν τούτων νομίζω ότι γίνεται ευκολότερα κατανοητό το γιατί είπαμε πως επιβάλλεται να πάψουμε να φορτώνουμε τους Έλληνες με ενοχές: δεν είναι ρατσιστές οι Έλληνες. Ιδιαίτερα οι νέοι, που καλούνται συνεχώς από την πολιτεία μέσω αντιρατσιστικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων να ευαισθητοποιηθούν, είναι σίγουρα ευαισθητοποιημένοι. Οπότε τι μένει; Προς το παρόν, θα 'ταν καλό να εκπονούσαμε εμείς ένα αντιρατσιστικό πρόγραμμα ειδικά για την πολιτεία, κι αυτό όχι γιατί η πολιτεία είναι συνειδητά «ρατσίστρια», όπως είπαμε και παραπάνω, αλλά γιατί είναι κι αυτή θύμα των πολιτικών αντιφάσεών της που ήδη παρουσιάστηκαν. Αλλά επειδή η πολιτεία-εκπαιδευτής μάλλον θ' αργήσει να εκπαιδευτεί, φαίνεται πως θα χρειαστεί να επιμείνουμε υπομονετικά στο πρόγραμμα εκπαίδευσής της.

Γιάννης Στρούμπας

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Περισσότερα σχολεῖα καὶ ὑγειονομικὰ κέντρα ὑποσχέθηκε ὁ πρωθυπουργὸς Φατὸς Νάνο στὴν ἐθνικὴ ἑλληνικὴ μειονότητα σὲ προεκλογικὴ συγκέντρωση τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος (ΣΚ), μιλώντας στὴν περιοχὴ τῆς Λειβαδιᾶς τῶν Ἁγίων Σαράντα. Εἰδικότερα ὁ Νάνο ὑποσχέθηκε ὅτι σὲ μία νέα τετραετία διακυβέρνησης τὸ ΣΚ θὰ προβεῖ στὴ βελτίωση τῆς ὑποδομῆς ἐλεύθερης κίνησης καὶ ἐπικοινωνίας σὲ ὅλη τη χώρα καὶ μὲ ὅλο τὸν κόσμο καὶ τῶν σχέσεων μὲ τὴν κεντρικὴ ἐξουσία, ὅπως καὶ τὴν παροχὴ περισσότερων ἁρμοδιοτήτων στὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση.

Ἀναφερόμενος στὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀλβανὸς πρωθυπουργὸς εἶπε ὅτι ἀποτελεῖ γιὰ τὴν Ἀλβανία τὴν πόρτα τοῦ κόσμου καὶ τὸν σίγουρο Εὐρωπαϊκὸ ἑταῖρο καὶ χαρακτήρισε ὑποδειγματικὸ τὸ πρότυπο συμβίωσης καὶ φιλίας μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἀλβανῶν στὴν περιοχή. Παράλληλα δὲν παρέλειψε νὰ ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ χρόνια στὴ διακυβέρνηση τῆς χώρας ὑπάρχουν ἐκπρόσωποι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Μειονότητα μέσω τοῦ ΣΚ καὶ τοῦ Κόμματος Ἕνωσης Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΚΕΑΔ). Στὸ πλαίσιο αὐτὸ ἀναφέρθηκε ὀνομαστικὰ σὲ στελέχη τοῦ ΚΕΑΔ ποὺ τὸ ΣΚ στηρίζει στὶς βουλευτικὲς ἐκλογὲς τῆς 3ης Ἰουλίου, ἐνῷ ἄφησε νὰ ἐννοηθεῖ ὅτι σὲ μία πιθανὴ συνεργασία μὲ τὸ ΣΚ τὸ ΚΕΑΔ θὰ ἐπωφεληθεῖ περισσότερο ἐκλογικά. Ὑπενθυμίζουμε ὅτι στὸν κυβερνητικὸ συνασπισμὸ συμμετέχει καὶ τὸ ΚΕΑΔ, τοῦ ὁποίου ἐκλογικὴ βάση εἶναι ἡ ὀργάνωση τῆς ἑλληνικῆς μειονότητας «Ὁμόνοια». Σὲ πρόσφατη ὁμιλία του, ὁ πρόεδρός της, Γιάννης Γιάννης ἐπιτέθηκε κατὰ τοῦ ΣΚ, πράγμα ποὺ προκάλεσε τὴν ἀντίδραση τοῦ Σοσιαλιστῆ βουλευτῆ Ἀργυροκάστρου ἑλληνικῆς καταγωγῆς Βαγγέλη Τάβου, ὁ ὁποῖος μὲ τὴ σειρὰ του κατηγόρησε τὸ ΚΕΑΔ ὅτι οὐδέποτε στὴν ἀλβανικὴ βουλὴ ἔθεσε θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὰ δικαιώματα τῆς ἑλληνικῆς μειονότητας.

ΚΟΜΜΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Τὸ φαινόμενο τῶν "κομμάτων φαντασμάτων" ἐμφανίζεται ξανὰ στὴν Ἀλβανία, ὅπως σὲ κάθε ἐκλογικὴ περίοδο. Μέχρι στιγμῆς στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκλογῶν ἔχουν δηλώσει συμμετοχὴ στὶς ἐκλογὲς τῆς 3ης Ἰουλίου 54 κόμματα, τά 33 σχεδὸν ἄγνωστα. Σκοπὸς τους νὰ ἐπωφεληθοῦν τὸ ποσὸ τῶν περίπου 8.000 εὐρὼ ποὺ σύμφωνα μὲ τὸν ἐκλογικὸ νόμο δίνεται γιὰ τὰ κόμματα ὡς χρηματοδότηση ἀπὸ τὸ κράτος ἐνόψει τῆς συμμετοχῆς τους στὶς ἐκλογές. Ἐνδεικτικὸ εἶναι ὅτι στὶς ἐκλογὲς αὐτὲς ἔχουν ἐμφανιστεῖ νέα ἄγνωστα κόμματα καθὼς κανένα ἀπὸ τὰ "κόμματα φαντάσματα" ποὺ συμμετεῖχαν στὶς προηγούμενες ἐκλογὲς τοῦ 2001 δὲν ἔχουν δηλώσει συμμετοχὴ διότι σύμφωνα μὲ τὸν ἀλβανικὸ ἐκλογικὸ νόμο, τὰ κόμματα ποὺ δὲν ἐξασφαλίζουν στὸ 2,5% τῶν ψήφων πρέπει νὰ ἐπιστρέψουν τὰ 8.000 εὐρὼ πίσω στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκλογῶν κι ἂν δὲν τὰ ἐπιστρέψουν δὲν μποροῦν νὰ συμμετάσχουν στὶς ἑπόμενες ἐκλογές.

Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Οἱ στρατιωτικὲς ἀρχὲς στὴν Ἀλβανία ὁλοκλήρωσαν τὴν ἀνοικοδόμηση ἀεροπορικῆς βάσης μὲ χρηματοδότηση 5 ἑκατ. δολαρίων ἀπὸ τὴν Τουρκία. Σύμφωνα μὲ τὴν ἀνακοίνωση τοῦ ἀλβανικοῦ ὑπουργείου Ἄμυνας, ἡ βάση στὴν περιοχὴ Κουσόβα, 118 χλμ. νότια τῶν Τιράνων, πλέον ἔχει μετατραπεῖ σὲ στρατιωτικὸ ἀεροδρόμιο διεθνῶν προδιαγραφῶν. Ἡ Τουρκία ἀπὸ τὸ 1998 συνολικὰ ἔχει προσφέρει οἰκονομικὴ βοήθεια ποὺ ἀνέρχεται σὲ 80 ἑκατ. δολάρια στὴν Ἀλβανία, ὑποστηρίζοντας ὅτι ἡ χώρα ἔχει στρατηγικὴ θέση στὰ Βαλκάνια. Οἱ τουρκικὲς ἀρχὲς ὑποστηρίζουν ἐπίσης ὅτι θὰ συνεχίσουν νὰ ἐνισχύουν τὴν Ἀλβανία ὥστε νὰ ἱκανοποιήσει ταχύτερα τά κριτήρια τοῦ ΝΑΤΟ.

Ντόρντμουντ: Ἡ γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου

Ἐκδήλωση γιὰ τὴ γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου διοργάνωσε ὁ Σύλλογος Ποντίων Ντόρντμουντ καὶ περιχώρων «Ξενιτέας» τὴν Κυριακὴ 22 Μαΐου 2005. Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στὴν ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τοῦ Ντόρντμουντ ὅπου ἔγινε μνημόσυνο γιὰ τοὺς 353.000 Ἕλληνες τοῦ Πόντου, οἱ ὁποῖοι δολοφονήθηκαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους στὸ χρονικὸ διάστημα 1916-1923. Μετὰ τοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ π. Τηλέμαχου, ἐφημέριου τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ προέδρου τοῦ «Ξενιτέα» Λ. Συλίδη, μίλησε ὁ Φάνης Μαλκίδης, λέκτορας τοῦ

Δημοκρίτειου Πανεπιστήμιου Θράκης. Ἀμέσως μετὰ ὁ Σύλλογος Ποντίων Ντόρντμουντ καὶ περιχώρων «Ξενιτέας» προσέφερε ποντιακὰ ἐδέσματα στοὺς παρευρισκόμενους Ἕλληνες μετανάστες ποὺ ζοῦν στὸ Ντόρτμουντ.

Οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ Συλλόγου Ποντίων Ντόρντμουντ καὶ περιχώρων «Ξενιτέας» ἐντάσσονται στὴν προσπάθεια τῶν Ποντίων τῆς περιοχῆς νὰ γίνει εὐρύτερα γνωστὴ ἡ γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ διατηρηθεῖ ἡ μνήμη στὴ νέα γενιὰ Ποντίων στὴν Εὐρώπη, ἡ ὁποία σὲ λίγες ἡμέρες θὰ πραγματοποιήσει τὸ Πανευρωπαϊκὸ φεστιβὰλ Ποντιακῶν χορῶν (Λουκγντισχάφεν Γερμανίας- 4/6)

ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΗ ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ

Αν ρωτάτε γιατί ο άνθρωπος
έχασε και χάνει εξελικτικά το τρίχωμά του
Κι αποπροσανατολίζεστε
μέσα σε λαβύρινθους επιστημονικών εικασιών
γι' απαλλαγή απ' τα ζώυφια
Ήρθε η ώρα να λάμψει η αλήθεια:
Ο άνθρωπος αποτριχώνεται
για να τρωθεί η ανεργία (ινστιτούτα αποτρίχωσης)
και κυρίως
για να μη μαδάει στους καναπέδες.

Γιάννης Στρούμπας

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου καί Φιλίππου, 691 00, **Κομοτηνή**
Τηλέφωνο: **25310 81537**
Τηλεομοιότυπο: **25310 81536**
Ἠλ. διεύθυνση: **karaiskk@otenet.gr**
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Ἔκδοση τοῦ σωματείου ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: **Καραΐσκος Κώστας**
Συντάσσεται ἀπό ἐπιτροπή
Ἐκτύπωση: *ΕΚΔΟΠΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.*

Ἐτήσια συνδρομή:
Ἰδιωτῶν **22 €**
Ἐξωτερικοῦ, συλλόγων, ὀργανισμῶν, κλπ: **44 €**
Ἀριθμοί λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ἀνα-γνώσεις

Γιωργάκι. Πῶς λέμε Μολυβιάτης; Ἔ, καμμία σχέση!

Ἀπό τόν μηνιαῖο *«ΠΟΝΤΟ»* τοῦ φίλου **Φωκίωνα Φουντουκίδη** τό σχόλιο πού κανείς δέν εἶδαμε νά κάνει:

«Παράξεναὄνταοἰψευτοπασόκοι καθεστωτικοί. Κύρια οἱ ἡρακλειδεῖς, τά ἑξαπτέρυγα τοῦ νέου ἀρχηγοῦ. Μέσα σέ αὐτούς καί ὁρισμένοι Πόντιοι στό αἷμα - ὄχι στό φρόνημα. Ἐδῶ καί χρόνια γιά νά καλύψουν τόν χορευτή τῆς Σμύρνης καί τόν προσκυνητή τοῦ Κεμάλ ἐφεῦραν τό ἑξῆς ἐπιχείρημα: «δέν μποροῦσε νά κάνει διαφορετικά, ἦταν ζήτημα πρωτοκόλλου». Δέν τό πολυπίστευαν ἀλλά τό ἔλεγαν. Οἱ τραμποῦκοι φωνάζοντας. Οἱ ἄλλες κατηγορίες χαμηλόφωνα, σάν ἔνοχες Μαγδαληνές. Ὅταν κανείς διανύει περίοδο ἀθλιότητας καί παρακμῆς, τότε ὁ κατήφορός του δέν σταματᾶ. Αὐτά τά γελοῖα ἐλέγοντο γιά νά καλύψουν τόν Γιωργάκη. Δέν ἀκούσαμε ἄν τό ζεϊμπέκικο στή Σμύρνη καί τά παλαμάκια τῶν Τζέμ - Σηφουνάκη, κλπ ἦταν κι αὐτά στό πρωτόκολλο.

Πρίν λίγες μέρες πῆγε στήν Ἄγκυρα ὁ Μολυβιάτης. Οὔτε προσκυνήματα οὔτε γελοιότητες καί γραφικότητες περί πρωτοκόλλων. Κοντός στό ὕψος ἀλλά μεγάλος στό ἦθος καί τήν ἀξιοπρέπεια. Μπράβο ὑπουργέ! Ὅσο γιά τόν χορευτή, ἁπλᾶ τήν περιφρόνησή μας.»

Καί ἡ ἄλλη ἐκσυγχρονιστική ἀθλιότητα

Ἀπό τήν ἱστοσελίδα τοῦ (διαλυμένου πλέον) **Ἑλληνικοῦ Μετώπου** ἡ εἰδησούλα γιά τήν σημιτική, διατεταγμένη πρόκληση τῶν ταυτοτήτων:

«Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Φραττίνι διαβεβαιώνει γραπτῶς τὸν Γιῶργο Καρατζαφέρη ὅτι ποτὲ δὲν ζητήθηκε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα νὰ διαγράψει τὸ θρήσκευμα ἀπὸ τὶς ἑλληνικὲς ταυτότητες.

Ἀπόλυτη διάψευση τῆς ἐπὶ χρόνια διηγούμενης (ἀπὸ τὸν κ. Σημίτη καὶ τὸ ΠΑΣΟΚ) ..."ἱστορίας" ὅτι δῆθεν ἡ Κομισιὸν ζήτησε τὴν διαγραφὴ τοῦ θρησκεύματος ἀπὸ τὶς ταυτότητες ἀποτελεῖ ἡ ἀπάντηση τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κομισιὸν κ.Φραττίνι σὲ κοινοβουλευτικὴ ἐρώτηση τοῦ Προέδρου τοῦ ΛΑ.Ο.Σ. καὶ εὐρωβουλευτῆ τῆς Πολιτικῆς Ὁμάδας "ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ/ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ" (IND/DEM) Γ. Καρατζαφέρη, μία ἐξέλιξη ποὺ δημιουργεῖ νέα δεδομένα ἀφοῦ πλέον ἡ κυβέρνηση τοῦ κ. Καραμανλῆ θὰ μποροῦσε νὰ προχωρήσει στὴν προαιρετικὴ - καὶ ἀπόλυτα δημοκρατική - ἀναγραφὴ τοῦ θρησκεύματος.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι ὁ κ. Καρατζαφέρης ρωτοῦσε τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ "ἂν ἔχει στείλει ποτὲ γραπτὸ αἴτημα στὴν ἑλληνικὴ κυβέρνηση μέ τὸ ὁποῖο νὰ τῆς ζητεῖ τὴν ἀπαλοιφὴ τοῦ θρησκεύματος ἀπὸ τὶς ταυτότητες ποὺ ἐκδίδει τὸ ἑλληνικὸ κράτος", καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι σαφὴς στὴν ἀπάντησή του: "Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἤθελε νὰ πληροφορήσει τὸ Ἀξιότιμο Μέλος τοῦ Κοινοβουλίου ὅτι δὲν ἀπέστειλε ποτὲ τέτοιο αἴτημα στὶς ἑλληνικὲς ἀρχές".»

Διένεξη μεταξύ Σερβικής και «Μακεδονικής» Ορθόδοξης Εκκλησίας

Στό **in.gr** (27-5) ἡ εὐρύτερου ἐνδιαφέροντος ἐκκλησιαστική εἴδηση:

Ἐκκλησιαστικὴ κρίση ξέσπασε μεταξὺ τῆς Σερβικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ τῆς αὐτοαποκαλούμενης Μακεδονικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὅταν ἡ πρώτη κήρυξε ὡς αὐτοκέφαλη τὴν Ὀρθόδοξη Ἀρχιεπισκοπὴ τῆς Ἀχρίδας στὴν ΠΓΔΜ καὶ διέκοψε τὶς σχέσεις μέ τὴ δεύτερη. Ἐπίσης, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Σερβικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας ὅρισε τὸν μητροπολίτη Ἰωάννη, ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια ἀποπέμφθηκε ἀπὸ τὴν «Μακεδονικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία», ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ὀρθόδοξης Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἀχρίδας. Σὲ σχετικὴ ἀνακοίνωση τῆς Ὀρθόδοξης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδας τονίζεται ὅτι «ἡ Σερβικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποφάσισε νὰ διακόψει τὴ λειτουργικὴ κοινωνία καὶ μέ τὸ ποίμνιο τῆς ἀποσχιστικῆς καὶ ψευδῶς ἀποκαλούμενης Μακεδονικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας». Ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία μέ τὴν ἀπόφαση ποὺ ἔλαβε ἀναγνωρίζει ὡς «ἐπίσημη» ἐκκλησία στὴν ΠΓΔΜ μόνο τὴν Ὀρθόδοξη Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀχρίδας.

Ἄμεση ἦταν ἡ ἀντίδραση τῆς «Μακεδονικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας», ἡ ὁποία τόνισε: «Αὐτὸ ποὺ ἀποφασίστηκε στὸ Βελιγράδι δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ κήρυξη θρησκευτικοῦ πολέμου στοὺς πιστούς τῆς ΠΓΔΜ». Ἡ «Μακεδονικὴ» Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία προσανατολίζεται στὴ σύγκληση Συνόδου γιὰ νὰ λάβει ἐπίσημη θέση στὸ ζήτημα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς «Μακεδονικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας» Στέφανος δήλωσε ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει καμμία ἰσχύ, ἐνῶ ὁ μητροπολίτης τοῦ Κουμάνοβο Κύριλλος χαρακτήρισε τὸν Ἰωάννη «προδότη».

Ἡ ὑπόθεση ἔχει λάβει καὶ πολιτικὴ χροιά, καθὼς ἡ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβέρνησης τῆς ΠΓΔΜ Ραντμίλα Σεκερίνσκα ἔκανε λόγο γιὰ «ἱστορικὸ λάθος» τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπισήμανε ὅτι πρόκειται κατὰ κάποιο τρόπο γιὰ ἀνάμειξη στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς ΠΓΔΜ. Παράλληλα, ἡ ἀξιωματικὴ ἀντιπολίτευση χαρακτήρισε τὴν ἀπόφαση τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας λανθασμένη, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ ἐπιφέρει ἐπιδείνωση στὶς καλὲς καὶ φιλικὲς σχέσεις τῶν λαῶν τῶν δυὸ χωρῶν.

Ἡ μακρόχρονη διένεξη τῶν ὀρθόδοξων ἐκκλησιῶν τῆς Σερβίας καὶ τῆς ΠΓΔΜ ξεκίνησε, ὅταν ἡ ἐκκλησία τῆς ΠΓΔΜ, ἀποσχίσθηκε τὸ 1967 ἀπὸ τοὺς κόλπους τοῦ Σερβικοῦ Πατριαρχείου καὶ κήρυξε τὸ αὐτοκέφαλό της μὲ τὴν ὀνομασία Μακεδονικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία δὲν ἀναγνωρίζεται ἀπὸ καμμία ὀρθόδοξη ἐκκλησία τοῦ κόσμου. Ὁ Ἰωάννης ἀποπέμφθηκε ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς αὐτοαποκαλούμενης Μακεδονικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας ὅταν ὑποστήριξε τὴν ἐπαναφορὰ τῆς τελευταίας στὸ Σερβικὸ Πατριαρχεῖο. Μετὰ τὴν ἀποπομπή του, ὁ Ἰωάννης μέ τὴν ὑποστήριξη τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας προχώρησε στὴν ἐπανίδρυση τῆς Ὀρθόδοξης Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἀχρίδας στὴν ΠΓΔΜ (ὅπως ἐπισήμως ὀνομαζόταν ἕως τὸ 1967 ἡ μετέπειτα αὐτοπακαλούμενη Μακεδονικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία) καὶ ὁρίστηκε ἔξαρχος τοῦ Πατριάρχη Σερβίας Παύλου στὴν ΠΓΔΜ.»

Ἔνοπλος ἀγώνας ἤ προβοκάτσια;

Ἔξι χρόνια μετά τήν διάλυση τοῦ ὀργανωμένου καί ἰσχυροῦ ἀντάρτικου τοῦ ΡΚΚ ἀπό τόν αἰχμάλωτο Ἀ. Ὀτζαλάν καθ' ὑπόδειξιν τῶν Τούρκων καί χωρίς τό παραμικρό ἀντάλλαγμα (1), καί μετά τή διάλυση ὅλων τῶν ἀπελευθερωτικῶν θεσμῶν (ὅπως τό Ἐθνικό Ἀπελευθερωτικό Μέτωπο τοῦ Κουρδιστάν, τό ἐξόριστο Κουρδικό Κοινοβούλιο κτλ), βλέπουμε μία ἀναζωπύρωση τῆς ἔνοπλης δράσης στό ἐσωτερικό τῆς Τουρκίας. Ἀναρωτιέται κανείς ποιόν ἐξυπηρετεῖ μία τέτοια ἐξέλιξη.

Φέτος, σύμφωνα μέ τά σχέδια τῶν Τούρκων στρατηγῶν, ξεκίνησε ἕνας εἰκονικός ἀνταρτοπόλεμος μέ σκοπό νά ἐμφανίσουν στήν παγκόσμια κοινή γνώμη τούς Κούρδους ὡς τρομοκράτες, νά ἐκκενώσουν τά ἐναπομείναντα κουρδικά χωριά καί νά ἐκτελέσουν ὅποιον Κοῦρδο πατριώτη θέλουν, μέ πρόσχημα τήν ὕπαρξη τοῦ δῆθεν ἀντάρτικου. Ἀκόμη, γιά νά μπορέσουν στό μέλλον νά ἐπέμβουν στό ἐλεύθερο κομμάτι τοῦ Κουρδιστάν (Β. Ἰράκ).

Ὅταν τό 1999 ρωτούσαμε τό ΡΚΚ γιά ποιόν λόγο σταμάτησε τόν ἔνοπλο ἀγώνα, παίρναμε ὡς ἀπάντηση ὅτι ἦταν ἕνα λάθος πού δέν πρέπει ποτέ νά ἐπαναληφθεῖ. Καί ἀφοῦ δέχτηκαν νά σταματήσουν τόν ἔνοπλο ἀγώνα κατόπιν ἐντολῆς τοῦ αἰχμάλωτου ἡγέτη, τώρα γιατί ξανάρχισαν μέ μία χούφτα ἀνθρώπους; Τόσο κοντόφθαλμοι εἶναι; Τόσο μειωμένη πολιτική ἀντίληψη διαθέτουν; Τό ἀντάρτικο δέν διεξάγεται μέ 5-6 ἄτομα ἀπομονωμένα. Τέτοιο ἀντάρτικο μόνο οἱ Τοῦρκοι ἐπιθυμοῦν.

Εἶναι γεγονός ὅτι μετά τήν σύλληψη τοῦ Α. Ὀτζαλᾶν ἀπό τούς Τούρκους, τό ΡΚΚ μετατράπηκε σέ δύναμη καταστολῆς καί ὄργανο ἐξόντωσης ὅσων Κούρδων ἀγωνιστῶν καί διανοουμένων ζητοῦσαν νά μήν παραδώσουν τά ὅπλα καί νά μήν διαλύσουν τό ἀντάρτικο καί τό Ἐθνικό Ἀπελευθερωτικό Μέτωπο τοῦ Κουρδιστάν. Κυνηγήθηκαν, συκοφαντήθηκαν ἤ ἐξοντώθηκαν πολλοί ἀπό ἐκείνους πού διαφώνησαν μέ αὐτή τήν ἀπόφαση (ἕνας ἀπ' αὐτούς εἶμαι κι ἐγώ καί μπορῶ νά καταθέσω τήν προσωπική μου μαρτυρία).

Οἱ Τοῦρκοι ἀφοῦ κατάφεραν μέσω τοῦ Α. Ὀτζαλάν νά ἔχουν τόν ἀπόλυτο ἔλεγχο, ἐπανίδρυσαν τό ΡΚΚ μέ τό ἀρχικό του ὄνομα καί ξεκίνησαν ἕνα προβοκατόρικο ἀντάρτικο γιά τούς λόγους πού ἀνέφερα παραπάνω. Γιά τόν λόγο αὐτόν οἱ Κοῦρδοι διανοούμενοι ὑπέγραψαν ἕνα ἔκτακτο ἀνακοινωθέν ὅπου καταδικάζουν αὐτό τό δῆθεν Κουρδικό ἀντάρτικο (τό κείμενο ἔχει καί τήν δική μου ὑπογραφή). Τό ΡΚΚ ποτέ δέν ζήτησε ἀπό τήν Τουρκία τή δημιουργία μίας Ὁμοσπονδίας. Αὐτός εἶναι ἕνας ψευδής ἰσχυρισμός, μία προπαγάνδα προκειμένου νά στρέψουν τήν ὑποστήριξη καί τήν εὔνοια τοῦ Ἕλληνα στό ἐλεγχόμενο ΡΚΚ καί ὄχι στό νεοσύστατο Δημοκρατικό Πατριωτικό Κόμμα Κουρδιστάν PWD-K. Ἀντιθέτως, ἐγώ ἔχω ἤδη προτείνει στό PWD-K (2) νά ξεκινήσουν συνομιλίες μέ τούς Ἀρμένιους γιά τή δημιουργία μιᾶς συνομοσπονδίας. Διότι οἱ Τοῦρκοι δέν ἔχουν κανένα δικαίωμα στά ἐδάφη τοῦ Κουρδιστάν. Εἶναι κατακτητές καί πρέπει νά φύγουν. Ἐνῶ οἱ Ἀρμένιοι ἔχουν κάθε δικαίωμα νά ζήσουν μάζι μέ τούς Κούρδους στήν Τουρκοκρατούμενη Ἀρμενία ἀπ' ὅπου ξεριζώθηκαν τό 1915 μέ ἕνα σχέδιο ἐξόντωσης, πού ἦταν καθαρή γενοκτονία καί ἐθνοκτονία.

Τό ἐλεγχόμενο "νέο" ΡΚΚ δέν ἔχει καμμία φιλική ἐπαφή μέ τά ἀδέλφια τοῦ στό Ν. Κουρδιστᾶν, οὔτε ζητᾶ νά ἑνωθεῖ μάζί τους, ἀλλά στήν Ἑλλάδα προπαγανδίζει ὅτι ζητᾶ ἀπό τούς Τούρκους συνομοσπονδία. Ὅταν δέν μπορεῖς νά ζήσεις μάζι μέ τούς ὁμοεθνεῖς σου τότε πῶς θά ζήσεις μέ τούς κεμαλικούς ρατσιστές; Συνεπῶς τό ΡΚΚ μάζι μέ τό τουρκικό κράτος 5 χρόνια κοροϊδεύει τό Κουρδικό ἔθνος.

Ἐδῶ καί τρεῖς γενιές ἡ γλώσσα μᾶς εἶναι ἀπαγορευμένη. Σήμερα στήν Τουρκία ἡ γλώσσα 24 ἑκατομμυρίων Κούρδων διδάσκεται μόνο σέ 2-3 ἰδιωτικά σχολεῖα καί κάτω ἀπό ἀπόλυτο ἔλεγχο. Εἶναι γιά νά μᾶς ρίξουν "στάχτη στά μάτια". Οἱ ἴδιοι οἱ Τοῦρκοι τό ζήτημα τῆς γλώσσας μας, τό ὀνομάζουν πολιτική τῆς "περιορισμένης καί ἐλεγχόμενης κουρδικῆς". Δέν δεχόμαστε ἔλεγχο καί περιορισμό στή γλώσσα μας.

Δέν μπορῶ νά ἐκθειάζω τήν ἰδεολογία τῶν γενοκτόνων ρατσιστῶν. Εμείς θέλουμε νά γίνουμε καλοί γείτονες μέ τήν Τουρκία, ἄν καί ὡς γείτονες ἀκόμη θά δυσκολευτοῦμε πολύ νά ζήσουμε ἁρμονικά μέ τούς Τούρκους, ἄν κρίνουμε καί ἀπό τό παράδειγμα τῆς Ἑλλάδας. Οὐσιαστικά δέν θέλουμε τέτοιον γείτονα ἀλλά ἀπό τήν πλευρά μας θά προσπαθήσουμε νά εἴμαστε σωστοί.

Ὅσον ἀφορᾶ τό κόμμα τοῦ ΠΑΣΟΚ, πού ὁ τότε πρόεδρός του πρόδωσε τόν Ὀτζαλάν, εἶναι ἕνα θέμα γιά τό ὁποῖο δέν εὐθύνεται μόνο ὁ κ. Σημίτης. Γιατί ὁ ἴδιος ὁ Ὀτζαλάν ἔκανε πολλά λάθη καί ἕνα ἀπό αὐτά ἦταν τό ὅτι ἦρθε στήν Ἑλλάδα. Ἀλλά τό πιό σημαντικό ἦταν τό ὅτι δέν ἔκανε ἀντίσταση μετά τή σύλληψή του. Ἐάν εἶχε κάνει ὅμως ἀντίσταση - ὅπως ὁ Ρήγας Φερραῖος - τώρα θά συζητούσαμε ἄν τό ΠΑΣΟΚ θά μπεῖ στή Βουλή ἤ ὄχι, τέτοιον πολιτικό ἀντίκτυπο θά εἶχε.

Καλοῦμε τόν ἑλληνικό λαό νά κρατήσει ἀπόσταση ἀπό τό πλαστό, ἐλεγχόμενο καί προβοκατόρικο ΡΚΚ. Ἡ πολιτική τοῦ τύπου "σκότωσαν δυό Τούρκους στρατιῶτες δικαιολογημένα καί ἄρα πρέπει νά ὑποστηριχθοῦν" εἶναι πολύ ἐπιπόλαιη προσέγγιση. Τέλος, γιά μᾶς ἡ ἐπέμβαση τῶν Ἀμερικανῶν στό Ἰράκ συνέβαλε στήν ἐλευθερία τοῦ νότιου κομματιοῦ τοῦ Κουρδιστάν (Β. Ἰράκ). Παρομοιάζουμε αὐτή τήν ἐπέμβαση μέ τό Ναυαρίνο τῶν Ἑλλήνων πού τούς ἔφερε τήν ἐλευθερία.

Ἀλή Καρδοῦχος, Ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριωτικοῦ - Δημοκρατικοῦ Κόμματος τοῦ Κουρδιστᾶν (PWD-K)

Σημειώσεις

1. *Βλέπε καί τίς καταγγελίες τοῦ δικηγόρου του, Μεντενί Ἀϊχάν, πού ἀργότερα δέχθηκε δολοφονική ἐπίθεση*

2. *Σχηματίστηκε ἀπό πρώην μέλη τοῦ ΡΚΚ, μεταξύ τῶν ὁποίων 40 στρατηγοί, 1500 ἀντάρτες, σχεδόν ὅλοι οἱ διανοούμενοι καί στελέχη σάν τούς Γιασάρ Καγιά, Κανί Γιλμάζ, Νιζαμετίν Τάς, Μιζγκίν Σέν καί τόν ἀδελφό τοῦ Ὀτζαλάν, Ὀσμάν*

Τό δίκιο τοῦ παιδοκτόνου δέν ἀναγνωρίζεται στή Νορβηγία

Τήν ἔκπληξή της δήλωσε «σοκαρισμένη» ἡ ἰσραηλινή πρεσβεία στό Ὄσλο γιά τήν συμπερίληψη ἑνός ποιήματος στίς γενικές ἐξετάσεις τῶν γυμνασίων τῆς Νορβηγίας. Πρόκειται γιά τό ποίημα τῆς Λίλιαν Σμίτ «Νίντα ἀλ Ἀζαΐς, μιά Παλαιστίνια μαθήτρια» καί τό ὁποῖο περιγράφει τή δολοφονία μιᾶς 14χρονης μαθήτριας ἀπό Ἰσραηλινούς στρατιῶτες τό 2002 σέ προσφυγικό στρατόπεδο τῆς Βηθλεέμ.

Ἡ πρεσβεία δήλωσε «ἄκρως ἀναστατωμένη μέ τό πολύ σοβαρό συμβάν τοῦ μονόπλευρου ποιήματος» καί κάλεσε τήν κυβέρνηση τῆς Νορβηγίας «νά πάρει ἀποστάσεις καί νά λάβει τά ἀπαιτούμενα μέτρα γιά νά διασφαλίσει πιό ἰσορροπημένη προσέγγιση».

Σωστά, δέν λέει τίποτε ἀπό μόνος του ὁ φόνος τῆς 14χρονης (καί 750 ἄλλων συνομηλίκων της), πρέπει νά ρωτήσουν καί τούς στρατιῶτες: Μήπως τούς πέταξε καμμιά πέτρα, μήπως τούς ἀντιμίλησε, μήπως τούς στραβοκοίταξε, ὁπότε καί κεῖνοι μέσα στήν ἀπελπισία τους...

Βουλγαρία, 2005: καρκινοπαθής καί συνταξιοῦχος

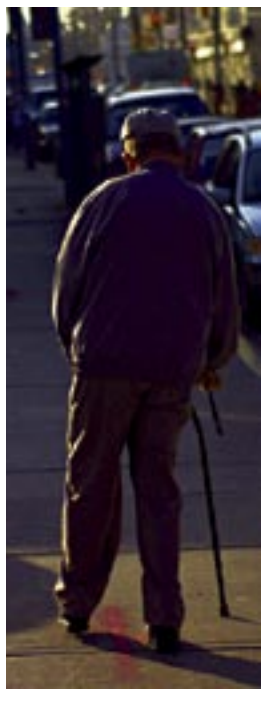

Ὁ 94χρονος συνταξιοῦχος στό βουλγαρικό χωριό Ὀριάχοβο ἔπασχε ἀπό καρκίνο. Τά φάρμακα πού τοῦ ἦταν ἀπαραίτητα κόστιζαν πολύ ἀκριβά γιά τήν πενιχρή σύνταξη τῶν 64 λέβα (κάπου 100 εὐρώ) τόν μήνα καί δέν μποροῦσε νά τ' ἀγοράσει. Ἔβαλε λοιπόν φωτιά στό σπίτι του καί βρῆκε τραγικό θάνατο μέσα σ' αὐτό. Σύμφωνα μέ τά ἐπίσημα στοιχεῖα 3.000 συνταξιοῦχοι ἔχουν αὐτοκτονήσει στή χώρα, ἐνῷ τά ἀνεπίσημα τούς θέλουν πολύ περισσότερους! Εἴμαστε στόν 21ο αἰώνα, μιάμιση δεκαετία μετά τήν καθεστωτική ἀλλαγή καί τό πέρασμα στήν «δημοκρατία» καί τήν «ἐλεύθερη ἀγορά», καί ἡ γειτονική χώρα, μέλος ἤδη τοῦ ΝΑΤΟ καί ἐντός 19 μηνῶν καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης (!!!), δέν μπορεῖ νά παράσχει στούς πολίτες της οὔτε τά στοιχειώδη πρός τό ζῆν. Ἡ ἄνευ ὅρων παράδοσή της στίς δυνάμεις τῆς Δύσης (παραχώρηση τεράστιων βάσεων στίς ΗΠΑ, στρατιῶτες στό Ἰράκ...) οὐδόλως ἀπέτρεψε τή μετατροπή της σέ χώρα - φάντασμα.

Ἡ Ποντιακή Γενοκτονία στήν προοπτική τοῦ μέλλοντος

Στήν φετεινή ἐπέτειο τῆς Ποντιακῆς Γενοκτονίας, ἡ ἐκδήλωση τῆς Κομοτηνῆς (22-5, αἴθουσα ΡΕΞ) εἶχε κεντρικό ὁμιλητή τόν Νῖκο Λυγερό, στρατηγικό σύμβουλο καί, μεταξύ ἄλλων, καθηγητή Μαθηματικῶν στή Λυών (θέμα του «Ἡ ἀναγνώριση τῆς γενοκτονίας ὡς ἀξιολογία τοῦ Ποντιακοῦ»). Ἔτσι, ἦταν... ἑπόμενο ἡ διοργάνωση τῶν ποντιακῶν σωματείων νά ἀποκτήσει ἄλλο χρῶμα - καί ἐνδιαφέρον - ἀπό τό σύνηθες. Ὁ κ. Λυγερός εὐθύς ἐξ ἀρχῆς διευκρίνησε ὅτι στόχος τῆς ἐμπλοκῆς του στό Ποντιακό δέν εἶναι μία συναισθηματική ἀναφορά στό παρελθόν ἀλλά μία δυναμική προβολή στό μέλλον: Σ' αὐτό πού μπορεῖ σήμερα νά διεκδικήσει νομικά κάθε Πόντιος ὁ ὁποῖος πρίν ὀκτώ δεκαετίες στερήθηκε τά πάντα λόγῳ τῆς τουρκικῆς ἐθνοκάθαρσης.

Ὁ ὁμιλητής κάλεσε τόν καθέναν ἀπό τό ἀκροατήριο πού λογίζεται γιά πρόσφυγας νά καταθέσει προσφυγή κατά τῆς Τουρκίας στό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ἀσχέτως τῆς πολιτικῆς τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, τό ὁποῖο λειτουργεῖ σέ διαφορετικό πλαίσιο. Ἐπικαλέστηκε τό παράδειγμα τῆς Κύπρου, ὅπου μία γυναίκα μόνη της, ἡ Τιτίνα Λοϊζίδου, κατάφερε νά γονατίσει τήν Τουρκία καί νά τήν ὑποχρεώσει ὄχι μόνο νά τῆς καταβάλει τήν ἀποζημίωση ἀλλά καί νά ἀγοράσει (διά τοῦ κατοχικοῦ καθεστῶτος) τό σπίτι της καί νά τῆς τό ἀποδώσει. Μάλιστα μέ τήν αἴσια κατάληξη τῆς ὑπόθεσής της ἄνοιξε τόν δρόμο καί γιά τίς ἑκατοντάδες ἀνάλογες περιπτώσεις πού ἀναμένουν δικαίωση, φέρνοντας τήν κατοχική δύναμη σέ δύσκολη θέση γιά πρώτη φορά μετά τό 1974. Ἐπίσης ἐντύπωση ἔκανε ἡ ἀναφορά τοῦ ὁμιλητῆ στήν Ἀρμενική περίπτωση, ὅπου μιά δυναμική Διασπορά κατάφερε ἀναγνώριση τῆς Γενοκτονίας σέ δεκάδες χῶρες τοῦ κόσμου, ὄχι μόνο χωρίς τήν στήριξη τοῦ Ἀρμενικοῦ Κράτους ἀλλά κάποτε καί μέ διαφορά ἀπόψεων μεταξύ τους (π.χ. στή στάση τῆς Ἀρμενικῆς Κυβέρνησης ὑπέρ τῆς εὐρωπαϊκῆς πορείας τῆς Τουρκίας). Ἔτσι, (καί) ἡ ἀρμενική ἐμπειρία ἀποδεικνύει πώς δέν χρειάζονται παρά κάποιοι ἀποφασισμένοι ἄνθρωποι γιά νά ἐπιτευχθεῖ ὁ στόχος, ἡ εὐθύνη λοιπόν εἶναι γιά τόν καθέναν μας ἀκέραια. Συγχαρητήρια στούς διοργανωτές γιά τήν ἐπιλογή τοῦ ὁμιλητῆ καί γιά τή θέλησή τους νά ξεφύγουν ἀπό τό φολκλόρ καί τό μοιρολόι. Εὐχόμαστε τοῦ χρόνου νά μᾶς ἀνακοινώσουν καί συγκεκριμένα ἀποτελέσματα.

Κ.Κ.

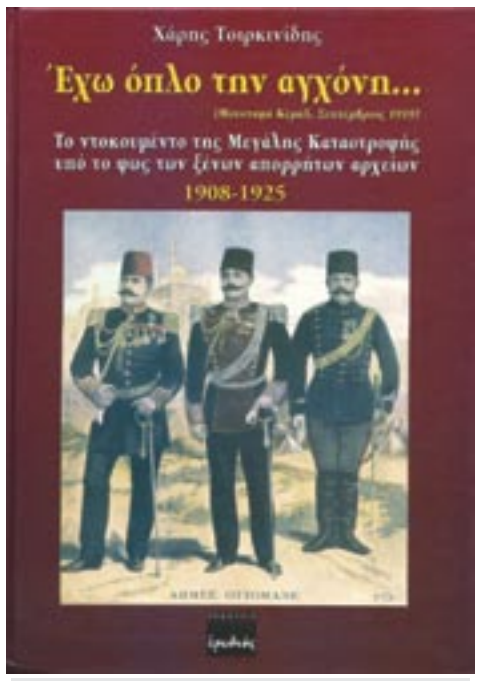

Ἕνας παράγοντας πού χρειάζεται προσοχή καί ὑπευθυνότητα εἶναι αὐτός τῆς τεκμηρίωσης τῆς γενοκτονίας. Δυστυχῶς ὁ... ἑλληνικός τρόπος (μή) ὀργάνωσης ἀφήνει ἐλάχιστους ἱστορικούς ἐρευνητές ἀνέγγιχτους. Πέρα ἀπό τό μνημειῶδες ἔργο τοῦ καθ. Κώστα Φωτιάδη, λίγες εἶναι οἱ σοβαρές περιπτώσεις, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἡ πολυετής δουλειά τοῦ Χάρη Τσιρκινίδη (στή φωτογραφία τό τελευταῖο του βιβλίο)

Δημόσια καταγγελία τῆς γραφειοκρατίας

Παρακολουθήσαμε μέ μεγάλη ἱκανοποίηση τὴν διπλὴ παρέμβαση τῆς κ. Ὑβόννης Πέππα, γνωστῆς ἐπιχειρηματία, χρόνια ἀσχολούμενης μέ τὸ Ἐμπορικό Ἐπιμελητήριο, καὶ νῦν προέδρου τοῦ Διεθνοῦς Ἐκθεσιακοῦ Κέντρου Ἀν. Μακεδονίας καὶ Θράκης (ΔΕΚ–ΑΜΘ). Ἡ κ. Πέππα κατέθεσε μέ σιγουριὰ καὶ δημόσια τὴν ἀγανάκτησή της γιὰ τὶς δυσχέρειες ἀντὶ τῆς στήριξης ποὺ τῆς ἐπιφυλάσσει τὸ Δημόσιο κατὰ τὴν προσπάθειά της νὰ ἐκμεταλλευτεῖ κοινωνικὰ ἐπωφελῶς τὶς εὐκαιρίες πού ἀπορρέουν ἀπό τό πόστο της.

Ἡ κ. Πέππα κατήγγειλε μπροστὰ σὲ δημοσιογράφους τὴν ἀνεπαρκή διάθεση συνεργασίας (γιὰ νὰ μήν ποῦμε ἐχθρικὴ ἀντιμετώπιση) τῆς διεύθυνσης Σχεδιασμοῦ καὶ Ἀνάπτυξης τῆς Περιφέρειας (δηλ. τοῦ διευθυντῆ της κ. Πανδρευμένου) κατὰ τὴ προσπάθεια νὰ ξεπεράσει τὸ ΔΕΚ – ΑΜΘ τὶς παιδικές του ἀσθένειες. Σημεῖο ἀναφορᾶς της ἡ ἀτελὴς ὑποστήριξη τῶν προτάσεων ποὺ ὑπέβαλε τὸ ΔΕΚ γιὰ νὰ ἀναλάβει ἐργολαβικὰ κάποιες δράσεις προβολῆς τῆς Περιφέρειας ΑΜΘ, μέ τὴν διευκρίνιση ὅτι δὲν ἀναφέρεται σὲ κάποια παρανομία ἀλλὰ σὲ ἀδιαφορία τῆς διεύθυνσης Σχεδιασμοῦ καὶ Ἀνάπτυξης νὰ λειτουργήσει εὐέλικτα. Καὶ μόνο ἡ ἀναφορὰ τῆς κ. Πέππα στὸν καιροσκοπισμὸ ἀτόμων ποὺ ἐπιβιώνουν ἐπὶ μακρὸν μέ ὅλες τὶς κυβερνήσεις καὶ λειτουργοῦν μέ παρωχημένη ἀντίληψη τοῦ ρόλου τους ἐπιβεβαιώνει αὐτὰ ποὺ καὶ ἐμεῖς ὡς ἐφημερίδα καταγγείλαμε ἐπανειλημμένα γιὰ τὴ λειτουργία ἐκείνης τῆς διεύθυνσης Σχεδιασμοῦ καὶ Ἀνάπτυξης τῆς Περιφέρειας ὡς κλασικὴ καὶ ἀπευκταία περίπτωση δημοσιοϋπαλληλισμοῦ τῆς κακιᾶς ὥρας. Ἐπικροτοῦμε ἀνεπιφύλακτα τὴν εὐθύτητα τῆς κ. Πέππα, παρόλο ποὺ «τεχνικά», μέ ὅρους τυφλὰ γραφειοκρατικούς, δὲν προκύπτει μεροληψία εἰς βάρος τοῦ ΔΕΚ. Μακάρι πάντως ὅσοι, ὅπως ἡ κ. Πέππα, ἔχουν συγκεκριμένα προβλήματα στὶς σχέσεις τους μέ τὸ δημόσιο νὰ καταθέτουν δημόσια τὸ παράπονό τους καὶ νὰ μήν ἀναπαράγουν τὸ στερεότυπό τοῦ ἐξαρτημένου καὶ φοβισμένου ὑπηκόου ποὺ ὑποκλίνεται ταπεινὰ στὸ πατερναλιστικὸ δοβλέτι.

Θυμίζουμε τὴν εὐθύνη τῶν Περιφερειαρχῶν ποὺ βολεύονται καὶ τὴν ἀνέχονται ὅσο «τσουλάει τὸ πρᾶμα» γιὰ νὰ διαπιστώσουν φεύγοντας πόσο λάθος ἔκαναν ποὺ δὲν φρόντισαν γιὰ κάποια βασικὰ πράγματα ἀπέναντι στὰ ἐπιτελικὰ (τρομάρα τους…) «στελέχη» (τέλος πάντων…) τῆς διεύθυνσης αὐτῆς. Ἐπισημαίνουμε ὅτι ἡ «ἀτελὴς συνεργασία» ΔΕΚ καὶ Περιφέρειας, στὸ παρελθὸν ἦταν… στενότατη, ξεπερνώντας κάθε διαφορὰ πολιτικῶν ἀντιλήψεων. Σημειώνουμε, τέλος, τὴν δυσεξήγητη ἀδράνεια συμμαζέματος τῆς διεύθυνσης ποὺ ἐπέδειξε καὶ ὁ κ. Ἀγγελόπουλος, κατ' ἀναλογία μέ κάποιους προκατόχους του τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ὁ κ. Ἀγγελόπουλος φαίνεται νὰ ἔχει ἐξ' ἀρχῆς παθιαστεῖ μονομερῶς μέ τὶς… συσκεπτικὲς περιηγήσεις καὶ τὶς δημόσιες σχέσεις ὅποτε ἴσως αἰσθάνεται ὅτι δὲν τὸν ἀφοροῦν ἡ πνιγηρὴ ἀτμόσφαιρα γιὰ τὸ ΔΕΚ ἀλλὰ καὶ ὅσα ἔχουμε ἤδη γράψει ἐμεῖς γιὰ ζητήματα τουριστικῆς προβολῆς τοῦ τόπου ἀπὸ ὑπαλληλικὰ κυκλώματα τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου τῆς Περιφέρειας· τὰ ὁποία σημειωτέον ἔχουν μαζικά βολέψει μέ συμβάσεις πλῆθος συγγενῶν τους (τέκνα, συζύγους, ἀρραβωνιαστικές...), προσδοκώντας ἐκβιαστικὴ (βλέπε μοριοδοτική) μονιμοποίηση ὁσονούπω, γιὰ νὰ παρακαμφθεῖ τὸ ΑΣΕΠ. Μπράβο στὸν … βρυξελλιώτη κ. Γενικό.

Ὁ ὁποῖος δὲν συγκινήθηκε οὔτε γιὰ ὅσα θίξαμε γιὰ τὸ χάος παρακολούθησης ἐπενδύσεων καὶ τὴν παραλυτικὴ καχυποψία στὰ θέματα ἀναπτυξιακῶν νόμων καὶ ἐπιδοτούμενων ἐπενδύσεων, μέ εὐθύνη τῆς συγκεκριμένης διεύθυνσης καὶ τῶν ἁρμοδίων της. Κρίμα, καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν κ. Ἀγγελόπουλο καί, κυρίως, γιὰ τὸν τόπο μας...

Δυστυχῶς, ἡ ὑπαλληλοκρατία ποὺ λυμαίνεται τὸ δημόσιο προστατεύει τοὺς ἀνίκανους καὶ τοὺς κακοπροαίρετους, κρυμμένη πίσω ἀπὸ τὸ φερετζὲ τῆς μεταφυσικῆς «γραφειοκρατίας». Καὶ οἱ τελικὰ ἀνεξέλεγκτοι καρεκλοκένταυροι ἀναμένουν μιὰ βολικὴ ἐθελουσία κι αὐτοὶ γιὰ νὰ τ' «ἁρπάξουν», νὰ συνταξιοδοτηθοῦν πρόωρα καὶ μετὰ νὰ ξαναγυρίσουν ὡς «σύμβουλοι». Ὅσο ἡ κοινωνία δὲν παράγει ἐπαρκεῖς ὑπαλλήλους μέ στοιχειώδεις ἀντιστάσεις στὴν κακοδιοίκηση καὶ ὁ πολιτικὸς μας κόσμος δὲν ἔχει στελέχη πραγματικὰ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, τὸ ρουσφέτι καὶ ἡ διαφθορὰ θὰ παραμένουν τὸ μόνιμο πλαίσιο λειτουργίας τῆς δημόσιας διοίκησης τῆς χώρας.

Σχόλια πτερόεντα

Στό τηλεοπτικό κανάλι ΔΕΛΤΑ τό βράδυ τῆς 18ης Μαΐου ἡ ἐκπομπή «Τά παράπονα στόν δήμαρχο» ἦταν ἀποκαλυπτική γιά ὅσους ἔχουν μάτια, αὐτιά καί στοιχειώδεις ἐγκεφαλικές λειτουργίες. Ἡ ἐμφάνιση τοῦ νῦν δημάρχου Π. Τοπουζλῆ, τοῦ τέως (Μ. Παπαναστασίου), τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου **Γ. Πετρίδη** μά καί (κυρίως!) ἁπλῶν δημοτῶν Μαρώνειας, ἀπέδειξε γιά μία ἀκόμη φορά τό ἐθνικό μας χάλι: Εἶσαι δήμαρχος πού παρανομεῖς ἀσύστολα καί λαϊκίζεις ἀφόρητα; Ἔχεις τήν γενική ἐπιδοκιμασία. Θέλεις νά βάλεις μιά τάξη, τηρώντας ὅσα προβλέπει ὁ Νόμος; Δέν μᾶς κάνεις! Καταγγέλλεις τή μαφία καί τούς κλέφτες, ὑπερασπίζεσαι τό δημόσιο συμφέρον, ξεχωρίζεις γιά τίς γνώσεις καί τό ἦθος σου; Καταντᾶς γραφικός καί ὕποπτος! Ἀκούγοντας εἰδικά τόν κάθε ντενεκέ καί ἀπατεώνα νά μέμφεται ξεδιάντροπα ἕναν ἀκέραιο ἄνθρωπο σάν τόν Γ. Πετρίδη, καταλάβαμε ὅτι ἀκόμα ὡς νεοελληνική κοινωνία δέν πιάσαμε πάτο: Πολύ χειρότερες μέρες ἔρχονται - καί μᾶς ἀξίζουν.

Τελικά φαίνεται ὅτι κάποιες παροτρύνσεις μας πρός πανεπιστημιακούς ἔπιασαν... τόπο. Γιά πρώτη φορά, τοὐλάχιστον ἐξ ὅσων γνωρίζουμε, κυκλοφορεῖ ἕνα τέτοιο ἐπιθετικό κείμενο πού μιλάει γιά τό Δημοκρίτειο, χωρίς ἔγνοια γιά τήν κοσμιότητα καί τίς ἰσορροπίες. Μιλᾶμε γιά τό κείμενο πού κυκλοφόρησε στό Νοσοκομεῖο τῆς Ἀλεξανδρούπολης μέ τήν ὑπογραφή «Ἐπαναστατικοί Πυρῆνες Δ.Π.Θ.» καί τό ὁποῖο στόχευε στόν πρώην πρύτανη **Κ. Σιμόπουλο** καί στά πεπραγμένα του, χρησιμοποιώντας χαρακτηρισμούς μᾶλλον... ἐπιλήψιμους (ἡ λέξη «ἀλητεία» ἐπαναλαμβάνεται 4 φορές καί 2 φορές τά παράγωγα τῆς λέξης «μαφιόζος», ἐνῷ ἀπαριθμοῦνται βολέματα ἀγαπητικῶν καί τερτίπια τοῦ Πελοποννήσιου «κυρίου» καί τῆς ὁμάδας του μέ τήν ἴδια καταγωγή). Ἐννοεῖται ὅτι ἔγινε προσπάθεια νά ἐξαφανιστεῖ ἀπό παντοῦ τό ἐν λόγῳ κείμενο, ὅμως πολύς κόσμος πρόλαβε καί τό διάβασε. Ἐμεῖς ἕνα μόνο προσθέτουμε: Ἡ ἐπάνοδος στό παρελθόν, εἴτε μέ ἀχυρανθρώπους εἴτε χωρίς, θά εἶναι ἡ ταφόπλακα τοῦ Δημοκριτείου - κι αὐτό δέν ἐνέχει καμμία ἀπολύτως ὑπερβολή.

Ἐπιστρέφοντας ἀπό τό Κρούμοβγκραντ τῆς νότιας Βουλγαρίας καί τό ἐκεῖ μαζικό συλλαλητήριο κατά τῶν **χρυσωρυχείων**, οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἀπό τή Χαλκιδική καί τή Θράκη ἐνημέρωσαν τό κοινό τῆς πατρίδας μας γιά τίς σχετικές ἐξελίξεις στά βόρεια σύνορά μας: Γιά τίς ἐργασίες πού προγραμματίζονται δίπλα στόν Ἄρδα καί στίς γεωτρήσεις πού ὑδροδοτοῦν 20.000 ἀνθρώπους, γιά τίς καταστροφές πού προκάλεσε ἤδη ἡ φάση τῶν ἐρευνῶν γιά τό μετάλλευμα, γιά τούς κινδύνους πού διαγράφονται λίγα χιλιόμετρα βορείως τῆς Ὀργάνης, μά καί γιά τίς εὐοίωνες προοπτικές πού διαμορφώνει ἡ τριεθνής ἀλληλεγγύη Ἑλλήνων-Τούρκων-Βουλγάρων κατά τῶν ἑταιρειῶν χρυσοῦ. Τέλος, καλεῖ τήν Κυβέρνηση νά σεβαστεῖ τήν πολλάκις ἐκπεφρασμένη βούληση τοῦ λαοῦ στή Θράκη καί νά κλείσει ἐπιτέλους τό θέμα, χωρίς κουτοπονηριές τύπου Σαλαγκούδη πού προσβάλλουν τή νοημοσύνη μας μέ τά ἤξεις - ἀφίξεις.

19η Μαΐου: Προκαλεῖ τούς γείτονες καί
ΜΑΣ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΜΕ ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ!

Καθώς κατά καιρούς ἡ Τουρκία δείχνει καθαρά τίς προθέσεις της σέ κάθε πεδίο τῆς ἀντιπαράθεσής της μέ τήν Ἑλλάδα, ἐμεῖς δέν ἔχουμε παρά νά τό ἐπισημαίνουμε. Ἔτσι συνέβη καί μέ τήν πιό πρόσφατη πρόκλησή της στήν ἑλληνική Θράκη, ὅταν μέ τό γνωστό της προκλητικό θράσσος καί μέ ἀσύστολη διαστροφή τῆς ἀλήθειας ἀπαίτησε νά μήν ἑορταστεῖ στίς 19 Μαΐου ἡ ἐπέτειος τῆς Γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου, ἐνταγμένη στίς 20ήμερες ἐκδηλώσεις τῶν Ἐλευθερίων τῆς Κομοτηνῆς, γιά νά μήν... χαλάσει τό κλῖμα τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καί ἡ εἰρήνη στήν περιοχή! Ἀκολουθεῖ τό σχετικό ἄρθρο τῆς φυλλάδας «Γκιουντέμ» ἡ ὁποία ἐκφράζει τήν γραμμή τοῦ τουρκικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καί στό τέλος παραθέτουμε λίγα δικά μας σχόλια:

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΙ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΣΠΕΙΡΟΥΝ ΔΙΧΟΝΟΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ;

Φέτος στὶς ἐκδηλώσεις γιὰ τὰ «Ἐλευθέρια τῆς Θράκης» ποὺ ὀργανώνονται ἀπὸ τὸν Δῆμο Γκιουμουλτζίνας προστέθηκε καὶ ἡ ἄσχετη μέ τά Ἐλευθέρια τῆς Θράκης «Ἐκδήλωση μνήμης γιὰ τὴν Ποντιακὴ Γενοκτονία». Κοιτάζοντας στὸ παρελθὸν βλέπουμε ὅτι τὰ ἔτη 1997-2004 στὰ πλαίσια τῶν Ἐλευθερίων προστίθετο καὶ «Ποντιακὴ ἡμέρα μνήμης». Ὅμως φέτος ὁ Δῆμος Γκιουμουλτζίνας πρόσθεσε καὶ τὴ λέξη «γενοκτονία» στὸ πρόγραμμα καὶ στὶς 22-5 κάλεσε καὶ τὸν Νῖκο Λυγερὸ νὰ μιλήσει γιὰ τὸ θέμα.

Τώρα ἔτσι ἀπὸ περιέργεια, τί σχέση ἔχουν τὰ Ἐλευθέρια τῆς Θράκης μέ τὴν Ποντιακὴ «γενοκτονία»; Εἶναι δύσκολο νὰ ἀντιληφθεῖ κανεὶς τί ἐξυπηρετεῖ ἡ διοργάνωση τῆς ἐκδήλωσης αὐτῆς ἀπὸ τὸν Δῆμο Γκιουμουλτζίνας αὐτὴν τὴν εὐαίσθητη περίοδο ποὺ τὸ Τουρκικὸ κράτος συνταράσσεται μέ τὴν λεγόμενη Ἀρμενικὴ γενοκτονία. Μάλιστα ὅταν γίνεται ἀπὸ ἕναν Δῆμο ποὺ ἔχει ὑπογράψει ἀδελφοποίησης μέ μία σειρὰ Δήμων τῆς Τουρκίας, ποὺ προσπαθεῖ νὰ παρουσιάσει πὼς ἐργάζεται γιὰ τὴ βελτίωση τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων καὶ τὴν πρόοδο τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας, προκαλεῖ τὸ ἐρώτημα μήπως αὐτὲς οἱ κινήσεις ἦταν φτιαχτές. Τέτοιου εἴδους ἐκδηλώσεις ποὺ πληγώνουν τὸ Τουρκικὸ ἔθνος μποροῦν νὰ συμβάλουν στὴν ἁρμονικὴ καὶ εἰρηνικὴ συμβίωση τῶν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων πού ζοῦνε στὴν περιοχή; Ὄχι φυσικά. Οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ Δήμου θὰ πρέπει νὰ ἀποφασίσουν. Θέλουνε στὴν περιοχὴ εἰρήνη καὶ γαλήνη ἢ ἐπιθυμοῦν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης καὶ ἀναταραχή ἀνάμεσα στὶς δυὸ κοινότητες;

Τέλος, προβληματίζει ἰδιαίτερα ἡ πρόσθεση αὐτῆς τῆς ἐκδήλωσης ποὺ πληγώνει τὴν περηφάνεια τῶν Τούρκων ψηφοφόρων στὰ «Ἐλευθέρια της Θράκης» ἀπὸ τὸν Δήμαρχο Γκιουμουλτζίνας Τάσο Βαβατσικλή ποὺ κέρδισε τὶς ἐκλογὲς μέ τὶς ψήφους τῆς μειονότητας. Ἂς ἀφήσουμε στὴν ἄκρη τὸν Τάσο Βαβατσικλή, ἄραγε τί πρέπει νὰ εἰπωθεῖ γιὰ τοὺς εὑρισκόμενους στὸν Δῆμο Γκιουμουλτζίνας Ἀλὴ Μέρτογλου, Βεϊσὲλ Ἀχμέτ, Τζεμὶλ Ρεσίτ, Λεβὲντ Ἰσμαήλ καὶ τοὺς ἄλλους δημοτικοὺς συμβούλους πού δὲν ἀντέδρασαν στὸ γεγονός; Ἄντε, κι αὐτοὺς νὰ τοὺς ἀφήσουμε στὴν ἄκρη, ἄραγε οἱ Τοῦρκοι δημοτικοὶ σύμβουλοι τῆς ἀντιπολίτευσης τί ἔκαναν γιὰ τὸ θέμα; Ὅταν ρωτήσαμε σχετικὰ αὐτοὺς ποὺ ὀργάνωσαν τὸ πρόγραμμα, προσπάθησαν νὰ ὑπεκφύγουν μέ ἀπαντήσεις τοῦ τύπου «Ἡ νομαρχία τὸ διέταξε, πιεστήκαμε πολὺ ἀπὸ τοὺς Ποντιακοὺς συλλόγους».

Νὰ μήν ξεχαστεῖ! Ὁ μειονοτικὸς ψηφοφόρος τὰ βλέπει καὶ τὰ καταγράφει. Ἡ μειονότητα στὴν κατεύθυνση τῆς εἰρήνης καὶ τῆς γαλήνης, ὅπως ἔπραξε πάντα θὰ πεῖ ὄχι σὲ αὐτοὺς ποὺ θέλουν νὰ σπείρουν διχόνοια στὴν περιοχὴ τῆς Δ. Θράκης.»

«Γκιουντέμ», 20-5-2005.

Τί νά πρωτοθαυμάσει κανείς στό (ἀνυπόγραφο) μνημεῖο αὐτό τοῦ δημοσιογραφικοῦ λόγου! Πρῶτα πρῶτα τό ψέμμα γιά τή λέξη «γενοκτονία», τήν ὁποία ἀναγνώρισε ὡς τέτοιαν τό ἑλληνικό Κοινοβούλιο ἀπό τό 1994. Φαίνεται στή Θράκη δέν μποροῦν νά ἰσχύουν ὅσα καί στήν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, γιά λόγους ...εὐαισθησίας τῆς Τουρκίας. Δεύτερον τόν Νῖκο Λυγερό - πού τούς ἔτσουξε... - δέν τόν κάλεσε ὁ Δῆμος ἀλλά οἱ Ποντιακοί σύλλογοι πού διοργάνωσαν τήν ἐκδήλωση (βλέπε διπλανή σελίδα). Τρίτον ἡ διοργάνωση δέν... ἔλαβε ὑπ' ὄψιν της τά προβλήματα τῆς Ἄγκυρας μέ τήν Ἀρμενική Γενοκτονία! Τήν «λεγόμενη», φυσικά... Τέταρτον, οἱ ἀδελφοποιήσεις τοῦ Δήμου μας μέ πόλεις τῆς Τουρκίας (ἄλλο ψέμμα αὐτό, ἀφοῦ καμμία ἀδελφοποίηση δέν ἔχει γίνει παρά μόνο ὑπογράφηκαν πρωτόκολλα συνεργασίας) θά ἔπρεπε νά ἐπιβεβαιώνονται μέ ξεβράκωμα σέ ὅλα τά ἐθνικά μας θέματα, ἀκόμη καί σέ ζητήματα ἐθιμοτυπίας! Πέμπτον, τό τουρκικό ἔθνος (!) μᾶς ἀπειλεῖ μέ «ταραχές» ἄν ἐπιμένουμε νά μιλᾶμε γιά Ποντιακή Γενοκτονία - αὐτό γιά νά ἀντιληφθοῦν ὁρισμένοι τί ἐννοεῖ ἡ τουρκική πλευρά ὅταν μιλάει γιά «ἁρμονική καί εἰρηνική συμβίωση». Ἔκτον, οἱ ἐκλογές ἔρχονται καί τό ὕστατο ὅπλο τῆς μειονοτικῆς ψήφου ἐπιστρατεύεται ὄχι μόνο κατά τοῦ νῦν δημάρχου μά καί ὅλων τῶν μειονοτικῶν πολιτευτῶν πού δέν ἀντέδρασαν στή συγκεκριμένη διοργάνωση. Ὁ μειονοτικός ψηφοφόρος (δηλαδή τό Προξενεῖο) καταγράφει καί τήν ὥρα τῆς κρίσεως θά ἀπονείμει στόν καθένα ὅ,τι τοῦ ἀξίζει...

Τώρα μέσα σ' αὐτόν τόν ὀχετό τῆς προστυχιᾶς νά μιλήσει κανείς γιά ζητήματα

ὁρολογίας (γιά τήν *Γκιουμουλτζίνα*, γιά τούς *Τούρκους* στή Θράκη, γιά τίς *δύο κοινότητες*) εἶναι περιττό. Ἀπό τῆς μυλωνοῦς τόν κῶλο δέν μπορεῖς νά περιμένεις καλλιγραφία. Μόνο κάτι τελευταῖο νά προσθέσουμε, ἀναφορικά μέ τήν ἀφορμή τοῦ συμβάντος. Τί λέει ἡ κυρία Χούλια, γνωστή ἑλληνόφιλη (κατά τό *νεκρόφιλη*) παράγων τῆς Γκιουμουλτζίνας, δέν εἶναι ἐξίσου προκλητικό νὰ γιορτάζουμε τὴν 25η Μαρτίου; Συμβάλλει αὐτός ὁ ἑορτασμός στήν ἑλληνοτουρκική φιλία; Δέν προσβάλλονται οἱ περήφανοι Τοῦρκοι τῆς Θράκης ἀπό τίς τιμές στήν ἐθνικιστική ἐξέγερση τῶν Ρωμιῶν κατά τῆς ὀθωμανικῆς πολυπολιτισμικότητας; Καί τί παραπάνω ἔκαναν ἀπό τό νά ἀντιδράσουν οἱ Τοῦρκοι στόν Πόντο καί στή Μικρασία;

Ἐκεῖνοι πού δέν προσβάλλονται πάντως ἀπό τίποτα εἶναι οἱ Ἕλληνες. Ἔτσι, μπορεῖ ὁ κάθε τουρκόφρων τῆς ἑλληνικῆς ἐπικράτειας νά τιμᾶ τόν Μουσταφά Κεμάλ στίς 19 Μαΐου μέσα στά μοῦτρα μας, χωρίς κανένας νά λέει λέξη. Νά κουβαλᾶνε μέ τιμές ἀρχηγοῦ κράτους χῶμα ἀπό τό σπίτι τοῦ γενοκτόνου στή Θεσσαλονίκη μέχρι τά ἑλληνοτουρκικά σύνορα καί νά τό παραδίδουν στούς ἐκεῖθεν τοῦ Ἕβρου φασίστες, σέ μιά γελοία τελετή ὅλο φανφάρες καί προσωπολατρεία (βλέπε καί διπλανή φωτογραφία). Καί στήν προκλητική αὐτή παράτα, πού καθιερώθηκε τά τελευταῖα χρόνια τῆς ἑλληνοτουρκικῆς καψούρας, νά γίνεται προσκλητήριο ΟΛΩΝ τῶν ἐκπροσώπων τῆς μειονότητας ἐπί ποινῇ πολιτικοῦ ἐξαφανισμοῦ! Τήν καρναβαλική αὐτή ἐκδήλωση τήν παρουσιάζει ἡ ἐν λόγῳ τουρκοφυλλάδα πρώτη πρώτη σελίδα μέ ἐκτενές ρεπορτάζ, καί δίπλα ἀκριβῶς καταγγέλει τίς ἐκδηλώσεις τιμῆς καί μνήμης γιά τά θύματα! Ἄφεριμ!

Ἐμεῖς ὅμως δὲν πρέπει νὰ κολλᾶμε στό παρελθόν. Πρέπει νὰ κοιτᾶμε τὸ μέλλον. Ὡς προσφορὰ στὸ μέλλον, λοιπόν, παραθέτουμε τὴν μαρτυρία τοῦ Εὐριπίδη Τσιρκινίδη ὅπως ἀναφέρεται στὸ βιβλίο *«Ἐπιτέλους τοὺς ξερριζώσαμε»* τοῦ **Χάρη Τσιρκινίδη** :

«Μὲ πολλὰ βάσανα φτάσαμε στὴν Κερασούντα. Ἡ πόλη ἦταν γεμάτη ἀπὸ ρακένδυτους πρόσφυγες ποὺ ἔφευγαν ἀπὸ τὴν τρομοκρατία τῶν Τούρκων τῆς ὑπαίθρου καὶ συγκεντρώνονταν στὶς πόλεις. Ἐκεῖ, στὴν Κερασούντα, μᾶς προειδοποίησαν ὅτι τούς μαζεύουν ὅλους. Καὶ τοὺς μέν μεγάλους τοὺς κλείνουν στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, γιὰ νὰ τοὺς ἐξορίσουν κάθε φορὰ ποὺ ἔφταναν τοὺς 250, τοὺς δὲ μικροὺς τοὺς ὁδηγοῦν μέ μικρὰ καΐκια σὲ ἄγνωστα μέρη. Στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου δὲν συμπληρώθηκε σχεδὸν ποτὲ ὁ ἀριθμὸς 250, γιατί ἐκεῖ χωρὶς φαγητό, χωρὶς νερό, μέσα στὶς ἴδιες τὶς ἀκαθαρσίες τους, σὲ λίγες μέρες πέθαιναν οἱ περισσότεροι. Μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια εἴδαμε ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφὸς μου νὰ μεταφέρουν τὰ παιδιὰ λίγο παραέξω ἀπὸ τὴν Κερασούντα κι ἐκεῖ νὰ τὰ παραδίδουν σὲ ἄγριους Τσέτες ἀντάρτες. Αὐτοὶ τὰ ἅρπαζαν ἀπὸ τὰ πόδια καὶ κτυποῦσαν τὰ κεφάλια τους πάνω στὰ μεγάλα βράχια τῆς ἀκτῆς. Ἦταν Νοέμβριος τοῦ 1916».

ΚΕΜΟ: Τά ἑλληνοτουρκικά μασάλια συνεχίζονται...

Ἐπειδή μᾶς κούρασαν οἱ τουρκοελληνικές ἀδολεσχίες καί μᾶς παραηδίασε ἡ ἰδιοτελής ἐμμονή τῶν πρωταγωνιστῶν τους, δέν θά κάνουμε καμμία ἀναφορά στό πιό πρόσφατο συνέδριο «Διαδρομές πολιτῶν, στή Θράκη τήν Κωνσταντινούπολη καί τό Αἰγαῖο», πού ἔγινε στήν Κομοτηνή πρό ἡμερῶν (21 - 22 Μαΐου). Ἡ ἀξιοθρήνητη ἀπόπειρα τοῦ ΚΕΜΟ, πού παριστάνει τήν ἐπιτομή τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης καί τοῦ οὐμανιστικοῦ κοσμοπολιτισμοῦ, ἔχει διαβεῖ πλέον τόν Ρουβίκωνα τῆς αὐτοαναφορικότητας (γιά νά μήν πῶ καί τῆς εὐρωκονδυλιοβορᾶς). Τί σκατά μπορεῖ νά ἐξυπηρετεῖ ἕνα τέτοιο ἐγχείρημα στίς πραγματικές συνθῆκες τῶν σημερινῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων; Γιά ποιές μειονότητες συνεχίζουν νά μιλοῦν οἱ ἀξιότιμοι κύριοι διοργανωτές; Γιά τό μουσουλμανικό 30% τῆς ἑλληνικῆς Θράκης ἀπό τή μία καί γιά τό ρωμέικο... 0,013% τῆς Πόλης; Σέ ποιές «ἀποτυχημένες μειονοτικές πολιτικές τῶν κυβερνήσεων» ἀναφέρεται ὁ δόκτωρ Τσιτσελίκης; Ἡ τουρκική μειονοτική πολιτική τῆς ἐθνοκάθαρσης μέ τά πογκρόμ, τήν τρομοκρατία, τίς ἀπελάσεις, τήν καταπάτηση τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης γιά τό αὐτοδιοίκητο τῆς Ἴμβρου καί τῆς Τενέδου, ΠΕΤΥΧΕ 100% τόν στόχο της. Ἄλλοι ἔχουν πλέον τό πρόβλημα μιᾶς εὐχειραγώγητης ἔξωθεν στρατηγικῆς μειονότητας... Ὅσο γιά τά φληναφήματα περί ἴσων ἀνθρώπων (!) ἔχουμε ἕνα ἐρώτημα: Γιά τή συνεχιζόμενη Κατοχή τῆς Κύπρου, τίς καθημερινές παραβιάσεις τοῦ Αἰγαίου καί τίς «γκρίζες ζῶνες», τίς ἀπειλές γιά τά 12 ναυτικά μίλια μας, βεβαίως δέν θά μεταβληθεῖ ἡ κρατική πολιτική τῆς γείτονος μέ τίς παρέες καί τά μασάλια. Ὅμως ***μία (1) δήλωση γιά τά θέματα αὐτά ὑπέρ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ἀπέσπασαν τόσα χρόνια ἀπό κάποιον τέτοιον «ἄνθρωπο»;*** *Ρωτᾶμε γιά νά καταλαβαινόμαστε καί νά μήν ἀερολογοῦμε. Ἀναγνώρισε κάποιος ἀπό συνομιλητής τους, ἔστω καί μειονοτικός τῆς ἑλληνικῆς Θράκης, τό ἑλληνικό δίκιο γιά ὕπαρξη ὑφαλοκρηπίδας π.χ. στά νησιά μας; Ἄν ὄχι (κάτι σίγουρο), σταματῆστε τοὐλάχιστον νά μᾶς ζαλίζετε τόν ἔρωτα!...*

Ἔ, ὄχι καί μητρική γλῶσσα!

Στίς 25 Μαΐου τό Ἀνώτατο Δικαστήριο τῆς Ἄγκυρας ἀποφάσισε τό ὁριστικό κλείσιμο τῆς μεγαλύτερης ἐκπαιδευτικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς χώρας, Egitim-Sen, γιατί σέ ἕνα ἄρθρο τοῦ Καταστατικοῦ της ὑποστηρίζει τό δικαίωμα ἐκπαίδευσης στήν μητρική γλώσσα. Ἔτσι ἀκυρώνεται προηγούμενη ἀπαλλακτική ἀπόφαση γιά τό ἴδιο θέμα, καθώς πρόκειται γιά τό ἀνώτατο ὄργανο στό δικαστικό σύστημα τῆς Τουρκίας.

Εἴμαστε πραγματικά περίεργοι νά δοῦμε τίς ἀντιδράσεις Ἑλλήνων καί Εὐρωπαίων δημοκρατῶν, μέ ἤ χωρίς εἰσαγωγικά, μπροστά σέ μία τέτοια πρόκληση. Τί θά ποῦνε, τί θά πράξουν καί κυρίως πόσο θά ἐπιμείνουν. Γιατί κάποιοι πού σοκάρονται μέ εἰκόνες ἀστυνομικῆς βίας κατά γυναικῶν σέ διαδηλώσεις στήν Πόλη ἴσως νά παρηγοροῦνται μέ τίποτε συμβόλαια ἐμπορικῶν συμφωνιῶν, ἀλλά οἱ ἄλλοι ἐξακολουθοῦν νά ζοῦν κάτω ἀπό τό ἴδιο κεμαλοφασιστικό καθεστώς πού παριστάνει τήν ὑποψήφια γιά τήν Εὐρώπη «Δημοκρατία».

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΟΙΩΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Πρίν ἕναν περίπου μήνα ἡ Ἕνωση Ξενοδόχων Λήμνου (πρόεδρος Ἰ. Σιάχος) καί ὁ Ἐμπορικός Σύλλογος τοῦ νησιοῦ (πρόεδρος ἡ Φ. Στεφανιδάκη) μέ ἐπιστολή τους στόν ὑπουργό Αἰγαίου Ἀρ. Παυλίδη ἐπεσήμαναν:

Κύριε ὑπουργέ,

Στήν κοινή μας προσπάθεια για διατήρηση τῆς ἰδιοπροσωπίας τῶν νησιῶν μας, προστασίας τοῦ εὐπαθοῦς περιβάλλοντός τους, ἐπισήμανσης τῶν νησιωτικῶν ἰδιαιτεροτήτων (πλεονεκτημάτων καί μή), θέτουμε ὑπόψη σας τό ἑξῆς: Ἡ δημιουργία πολυκαταστημάτων διεθνῶν ἁλυσίδων, ἡ ἀνάπτυξη καταστημάτων μέ τή μέθοδο franchising, ἡ εἰσβολή τῶν κινέζικων καταστημάτων καί γενικά ἡ ὅλο καί πιό συχνή ἐμφάνιση παραρτημάτων ἑταιρειῶν ποικίλων δραστηριοτήτων μέ ἕδρα καί οἰκονομική ἐποπτεία ἐκτός τῶν νησιῶν προκαλεῖ:

α. Οἰκονομική ἀφαίμαξη τῶν τοπικῶν κοινωνιῶν

β. Αὔξηση τῆς ἀνεργίας

γ. Μετατόπιση τοῦ κοινωνικοῦ ἐλέγχου

δ. Μείωση τῶν κρατικῶν ἐσόδων

ε. Ἀλλοίωση τοῦ παραδοσιακοῦ οἰκιστικοῦ περιβάλλοντος τῶν νησιῶν καί κατ' ἐπέκταση τοῦ τουριστικοῦ μας προϊόντος

Στεκόμενοι σ' αὐτό τό τελευταῖο, γνωρίζοντας τίς δικές σας προσπάθειες γιά θεσμοθέτηση ὅρων, διατάξεων καί κανονισμῶν πού θά λύσουν προβλήματα τῶν νησιῶν καί ἄλλων πού θά προβάλουν καί ἀναπτύξουν τά πλεονεκτήματά τους, παρακαλοῦμε νά φροντίσετε

α) *Νά ἐφαρμοστεῖ ὁ ἰσχύων Ν. 2946/01, ἐγκ. ἀρ. 20/40135/18-10-01 ΥΠ.ΕΣ. ἀπό τίς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες καί νά ἀφαιρεθοῦν ὅλες οἱ ξενόγλωσσες ἐπιγραφές*

β) *Νά θεσμοθετηθεῖ διάταξη πού νά ἀπαγορεύει τή χρήση ἀναγνωρίσιμων ἐπιγραφῶν σέ σχήματα-χρώματα-μεγέθη τά ὁποῖα εἶναι ταυτόσημα καί πανομοιότυπα καί σέ ἄλλα μέρη ἐκτός τῶν νησιῶν, ὅπου οἱ ἑταιρεῖες διατηροῦν καταστήματα.*

Στή βάση τῶν νομικῶν σκέψεων πού ἐργάζεσθε γιά προστασία τοῦ ἰδιαίτερου οἰκιστικοῦ περιβάλλοντος τοῦ Αἰγαίου, εἶναι ἀπαράδεκτο νά μετατρέπονται οἱ οἰκισμοί μας σέ παραρτήματα τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων μέ τήν αἰσθητική καί ἀρχιτεκτονική αὐτή ἐξομοίωση καί ἔτσι σταδιακά νά ὑποβαθμίζεται τό τουριστικό ἐνδιαφέρον καί ἀπαξιώνονται τά νησιά μας ὡς τουριστικοί προορισμοί.

Ὁ Πολιτικός Ρεαλισμός καί ἡ Περιγραφή τοῦ Πραγματικοῦ Κόσμου

Ἡ ἀναφορὰ στὸν Πολιτικὸ Ρεαλισμὸ σχεδὸν αὐτονόητα σημαίνει καὶ τὴν ἀντιπαράταξή του πρὸς τὸν λεγόμενο ἰδεαλισμὸ ἢ τὶς ἀκραῖες του ἐκδοχές, τοῦ φαινομένου δηλαδὴ ποὺ ἔχει περιγραφεῖ ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ἐπιστήμονες ὡς οὐτοπισμὸς καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει διακριθεῖ σὲ συγκεκριμένες σύγχρονες ἱστορικὲς περιόδους.

Ἡ θεωρία τοῦ Πολιτικοῦ Ρεαλισμοῦ ἔχει τίς ρίζες της στὶς ἀναλύσεις τοῦ Θουκυδίδη, ὅπου μεταξὺ ἄλλων στὸ Γ82 ἀναφέρει πὼς ὅλα τὰ πολιτικὰ πράγματα ποὺ περιγράφει «ἔτσι γίνονται καὶ πάντοτε ἔτσι θὰ γίνονται ὅσο ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων παραμένει ἡ ἴδια». Καὶ ἡ παντοειδὴς μελέτη τῆς ἱστορίας ἀπὸ τὴν σπάνια μέχρι καὶ τὴν πιὸ κοινὴ ἐμπειρία δὲν μᾶς ἐπιτρέπει καθόλου νὰ ὑποστηρίξουμε ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύση ἔχει ἀλλάξει. Ἡ θουκιδίδεια σύνδεση πολιτικῆς καὶ ἀνθρώπινης φύσης εἶναι ἡ βασικότερη προϋπόθεση γιὰ τὸ σωστὸ πλαίσιο πολιτικῆς ἀνάλυσης. Καὶ ἀπὸ μία ἄποψη εἶναι ἴσως αὐτὴ ἡ σύλληψη τοῦ Θουκυδίδη ποὺ καθιστᾶ τὴν σκέψη του μοναδική. Τὰ βαθύτερα χαρακτηριστικὰ τῆς ὕπαρξης παραμένουν ἀναλλοίωτα καὶ ἐφόσον ἄνθρωποι παράγουν καὶ χειρίζονται τὴν πολιτικὴ δὲν μπορεῖ νὰ προκύψει τίποτα μὴ «ἐξωανθρώπινο», δηλαδὴ τίποτα ποὺ νὰ μὴν ἔχει σχέση μὲ τὴ φύση τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ ἀνθρώπινες ὑποθέσεις στὶς μέρες μας, καὶ κατὰ ἐπέκταση καὶ ἡ πολιτικὴ μπορεῖ νὰ ἔχουν γίνει ἀπείρως συνθετότερες ἀπὸ ὅτι στὸ παρελθὸν ὅμως τὰ ἀνθρώπινα 'ὑλικά' ποὺ χρησιμοποιοῦνται παραμένουν τὰ ἴδια. Τὰ μέσα καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν δεδομένων ἀσφαλῶς ἀλλάζουν τὴν ὄψη καὶ ὁπωσδήποτε τοὺς τρόπους ἐνασχόλησης μὲ τὰ πολιτικὰ πράγματα, ὄχι ὅμως τὰ βαθύτερα ὑποστρώματα. Ἔτσι πάντοτε οἱ μὴ εὐημεροῦντες θὰ θέλουν νὰ φτάσουν ψηλότερα, καὶ ἀνάλογα μὲ τὰ ἰδιαίτερα δεδομένα τῆς κατάστασης λίγοι ἢ περισσότεροι στὸ ὄνομα τοῦ συνόλου θὰ νομιμοποιοῦν βίαιους τρόπους γιὰ νὰ τὸ πετύχουν, ἐπενδύοντας ἔτσι μέ ἠθικὲς ἀρχὲς τὸν ἀγώνα τους. Πάντοτε θὰ ἐκδηλώνεται ἡ ἐπιθυμία γιὰ δύναμη καὶ ἔλεγχο, πάντα (ἢ σχεδὸν πάντα ἀδιάφορο διότι δὲν ἀλλάζει ὁ κανόνας)θὰ προτάσσεται τὸ συμφέρον ἔναντι ἄλλων χωρὶς ἀξιωματικὸ χαρακτήρα ἀξιῶν. Διότι καὶ ἡ διεκδίκηση τοῦ συμφέροντος εἶναι ἀξία, ἀφοῦ καὶ οἱ ἀξίες εἶναι συμφέροντα μιά καὶ τὶς πλεῖστες φορὲς εἶναι ἀξιώσεις ἰσχύος. Ὅλα αὐτὰ βέβαια σήμερα ἐκτυλίσσονται σὲ ἄπειρες διαβαθμίσεις ἐξαιτίας τῆς πολυπλοκότητας καὶ συνθετότητας τῆς πλανητικῆς πλέον πολιτικῆς ἡ ὁποία συνεπάγεται καὶ πολὺ μεγαλύτερη ἀλληλεξάρτηση ἀπὸ ὅ,τι στὸ παρελθόν.

Τὰ παραπάνω δὲν σημαίνουν κατ' ἀνάγκη ὅτι συμβαίνουν ἐκτός τῶν καθιερωμένων νομιμοποιητικῶν πλαισίων ποὺ καὶ πάλι βέβαια (ἀξίζει νὰ τὸ θέτουμε στὴν συζήτηση διότι διαφορετικὰ μᾶλλον παύει νὰ εἶναι αὐτονόητο) ἄνθρωποι τὰ ἔθεσαν γιὰ νὰ ἐπέλθει ἕνας μετριασμὸς καὶ ἰσορροπία στὶς κυρίαρχες τάσεις γιὰ ἡγεμονισμό, ἔλεγχο καὶ ἐπικυριαρχία. Σὲ περιπτώσεις ὅπου ἡ παραβίαση τοῦ διεθνοῦς δικαίου μεγιστοποιεῖται ὅπως τὰ τελευταία χρόνια ἀπὸ τὶς Η.Π.Α. τότε ὁ ἰσχυρὸς καὶ παραβιάζων προωθεῖ τὴ τάση νὰ «τροποποιηθεῖ» τὸ δίκαιο «ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς νέες συνθῆκες». Ὅπως ἀκριβῶς εἶναι τὸ αἴτημα τοῦ ΝΑΤΟ σήμερα γιὰ ἐπεμβάσεις χωρὶς τὴν ἔγκριση τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Πολλὲς φορὲς τὰ κράτη μπορεῖ νὰ ἑλίσσονται ὡς πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιο μπαινοβγαίνοντας στὴν νόμιμη καὶ παράνομη περιοχή. Τὸ διεθνὲς δίκαιο ὑπάρχει γιὰ νὰ ὑπερασπίζεται τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἀπὸ ἐπεκτατισμοὺς καὶ ἡγεμονισμούς, δηλαδὴ ἀπὸ φυσικὲς ἐπιθυμίες σὲ τελευταία ἀνάλυση, ὅταν οἱ συνθῆκες εἶναι εὐνοϊκὲς γιὰ νὰ ἐκδηλωθοῦν. Ἡ παραβίαση τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἀπὸ ἕνα ἔθνος σημαίνει αὐτόματα, σὲ ἕνα πλαίσιο διαβαθμίσεων ἀπὸ τὸ μέγιστο μέχρι τὸ ἐλάχιστο, πλῆγμα στὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἑνὸς ἄλλου ἔθνους. Ἀπὸ μόνο του τὸ διεθνὲς δίκαιο, ὡς ἀνεξάρτητος παράγοντας, δὲν ὑπῆρξε καὶ οὔτε θὰ ὑπάρξει. Μόνο ἡ ἀμφότερη τήρησή του ἀπὸ δυὸ γειτονικὰ κράτη αὐξάνει τὶς δυνατότητες νὰ λειτουργήσει ἐνισχυτικὰ στὴν ὑπόθεση τῆς εἰρήνης. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἕνα κράτος παραβιάζει τὸ διεθνὲς δίκαιο, πλήττει δηλαδὴ τὰ συμφέροντα ἄλλου κράτους γιὰ ἐπέκταση τῶν δικῶν του, τότε τὸ διεθνὲς δίκαιο αὐτόματα ἀκυρώνεται, ἀφοῦ τὸ πληττόμενο κράτος εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ βγεῖ ἐκτὸς τῶν πλαισίων τοῦ διεθνοῦς δικαίου γιὰ νὰ προστατευθεῖ. Τὸ διεθνὲς δίκαιο δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι αὐτοσκοπὸς ἀλλὰ μέσο γιὰ ἐπίτευξη ἰσορροπίας καὶ εἰρήνης καὶ ποὺ ὅταν φτάσει νὰ εἰδωλοποιεῖται, τότε παρατηροῦνται μόνο πλήγματα στὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Βέβαια τὸ πρόβλημα ξεφεύγει ἀπὸ τοὺς παγιωμένους ὅρους τῆς πολιτικῆς ἀνάλυσης, δηλαδὴ στὴ βάση τῆς λογικῆς καὶ τῶν πραγματικῶν δεδομένων ὅταν τὴν ἐξουσία ἀναλαμβάνουν παρανοϊκοὶ ἢ ἀνισόρροποι ἡγέτες, ὅπου τότε γίνεται ἀναγκαῖο νὰ ὑπεισέλθουν ἄλλα ἐργαλεῖα ἀνάλυσης ὅπως ἡ ψυχολογία, ἡ ψυχιατρικὴ καὶ ἡ κοινοβιολογία. Μὲ τὰ πιὸ πάνω δὲν γίνεται προσπάθεια νὰ ὑποδηλωθεῖ ὅτι δὲν παρατηροῦνται συμπεριφορὲς ἀνιδιοτελοῦς προσφορᾶς, φιλίας, καὶ μὴ στυγνῆς πρόταξης συμφερόντων ἀνάμεσα στὰ ἔθνη-κράτη. Βεβαίως εἶναι ὑπαρκτὲς τέτοιες συμπεριφορές, μέ μία ὅμως κυρίαρχη διαφορὰ, ὅτι αὐτὲς δὲν ἀποτελοῦν τὸν κανόνα. Ὅπως συμβαίνει καὶ στὸ καθημερινὸ ἐπίπεδο τῶν ἀτόμων ὅπου οἱ ἀφειδώλευτα καλοὶ ἄνθρωποι εἶναι ἐλάχιστοι. Τὰ δεδομένα ἐκτίμησης καὶ διεκδίκησης τῶν συμφερόντων γιὰ τὸ ἔθνος-κράτος γίνονται συνθετότερα ὅταν στὴν κρατικὴ κυριαρχία δὲν ἔχουν περιέλθει ὅλα τὰ τμήματα τοῦ ἔθνους. Κλασσικὸ παράδειγμα τὸ σύγχρονο ἑλληνικὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου τὸ κράτος ἀποτελεῖ ἀπὸ μία ἄποψη ἄκρως ἰδιάζουσα περίπτωση ποὺ ὄχι μόνο δὲν διεκδίκησε τὰ ἐθνικὰ του συμφέροντα ἀλλὰ πολλὲς φορὲς ἑκούσια παραιτήθηκε ἀπὸ αὐτά.

Τὰ διεθνικὰ δεδομένα βάση τῶν ὁποίων ἀσκεῖται ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ εἶναι ἀλληλοκαλυπτόμενα καὶ ἔντονα ἀλληλοεμπλεκόμενα ὥστε νὰ γίνονται ἀρκετὰ δυσδιάκριτοι οἱ ὅροι καὶ τὰ ἀξιώματά τους. Πιὸ εὐδιάκριτα εἶναι τὰ δεδομένα στὶς περιπτώσεις χωρῶν ποὺ λόγω τῆς ἰσχυρῆς ἀνάπτυξής τους καὶ τῆς γεωγραφικῆς τους θέσης βρίσκονται ἐκτὸς ἡγεμονικῶν διεκδικήσεων. Ἐκεῖ παρατηρεῖται μία «ἰδεαλιστική» πολιτικὴ ἀκριβῶς διότι τὰ συμφέροντά τους δὲν κινδυνεύουν, ὅπως οἱ Σκανδιναβικὲς χῶρες καὶ ὁ Καναδᾶς. Σὲ ἱστορικὲς συγκυρίες σὰν τὴν σημερινὴ, ὅπου ἀναδύονται σὲ πλανητικὸ ἐπίπεδο τεράστια ἀδιέξοδα καὶ τὰ δεδομένα γίνονται ἄκρως ἀνασφαλῆ, τὰ κράτη «ρεαλιστικά» στρέφονται πιὸ πολὺ στὸν ἑαυτό τους ποὺ αὐτὸ σημαίνει προσπάθεια προστασίας τῶν ἤδη ἐξασφαλισμένων τοὺς συμφερόντων. Ἀκραῖες «ἰδεαλιστικές» προσηλώσεις καὶ εὐφορίες προηγούμενων δεκαετιῶν στὸ διεθνὲς δίκαιο εἶναι σήμερα σαφῶς ἐκτονωμένες – ἴσως περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά - ἀφοῦ τὸ διεθνὲς δίκαιο ἔχει γίνει διάτρητο ἀπὸ ἐκτεταμένες καὶ κυνικὲς παραβιάσεις ὥστε νὰ τὸ καθιστοῦν ἀναξιόπιστο ὡς παράγοντα διασφάλισης νόμιμων δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων.

Γιὰ τὰ μικρὰ καὶ βαλλόμενα κράτη, ὅπως ἡ Ἑλλάδα καὶ ἡ Κύπρος τὸ διεθνὲς δίκαιο δὲν παύει νὰ παραμένει ἕνα ὅπλο στὰ χέρια τους, ἔστω καὶ μέ τὴν μειωμένη δυναμικὴ ποὺ ἔχει σήμερα σέ σχέση μέ τό παρελθόν. Μία προσήλωση ὅμως σὲ αὐτὸ κατὰ τρόπο «ἰδεαλιστικό», δηλαδὴ πρώτιστα σὲ αὐτὸ καὶ χάριν αὐτοῦ, ὁδηγεῖ σὲ παραθεώρηση ἄλλων ὑπέρτερων καὶ ρεαλιστικότερων παραγόντων ἰσχυροποίησης.

Χρῆστος Ἀλεξάνδρου, Λεμεσός

Ἀλληλογραφοῦμε

Ἀπό φίλο τοῦ «Α» πού ζήτησε νά μείνει στήν ἀνωνυμία γιά εὐνόητους λόγους λάβαμε τήν παρακάτω ἐπιστολή σχετική μέ τό ***Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο****:*

Κύριε διευθυντά,

Καθώς παρακολουθῶ τήν ἐπικαιρότητα στό Δημοκρίτειο καί τήν ἀρθρογραφία σας, θά 'θελα νά κάνω κάποια σχόλια.

Δέν ξέρουμε τί παίζεται σχετικά μέ τήν παραίτηση καί τήν προκήρυξη πρυτανικῶν ἐκλογῶν γιά τίς 1 Ἰουνίου ἀλλά αὐτό πού κάνει μεγάλη ἐντύπωση εἶναι οἱ ἀπίθανες συμμαχίες μεταξύ καθηγητῶν ἀπό τή μιά στιγμή στήν ἄλλη. Πρό διετίας, ὅταν δύο σχήματα εἶχαν θέσει ὑποψηφιότητα, αὐτό τοῦ κ. Σχινᾶ κι ἐκεῖνο τοῦ κ. Τσαλίδη, θυμόμαστε μέ τί μανία ὁ δεύτερος ἐκτόξευε μύδρους κατά τοῦ πρώτου, μιλώντας ἀκόμα καί γιά «πραξικοπηματικές διαδικασίες». Μαζί μέ τόν κ. Τσαλίδη καί ἀρκετοί καθηγητές τῆς Πολυτεχνικῆς σχολῆς τῆς Ξάνθης. Τώρα μαθαίνουμε πώς ὁ κ. Σχινᾶς συμμάχησε μέ τόν κ. Τσαλίδη καί μιλοῦν γιά τήν ἀνάγκη διαχειριστικοῦ ἐλέγχου. Δηλαδή ὁ διαχειριστικός ἔλεγχος θά συμπεριλάβει καί τήν διαχείριση τῆς περιόδου 1997-2003, ὅταν ὑπεύθυνος Οἰκονομικῶν ἦταν ὁ κ. Τσαλίδης;

Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ διαχειριστικός ἔλεγχος χρειάζεται καί σέ ὅλα τά ἐπίπεδα. Νά σᾶς δώσω ἕνα παράδειγμα: Κάθε χρόνο ἡ Πολυτεχνική Σχολή παίρνει κάποια ὄχι εὐκαταφρόνητα κονδύλια ἀπό τό ΤΣΜΕΔΕ. Τά κονδύλια αὐτά πρέπει νά πηγαίνουν γιά ἀγορά ἐπιστημονικῶν συσκευῶν - μηχανημάτων καί γιά τήν κάλυψη ἐξόδων ταξιδιῶν τῶν μελῶν ΔΕΠ σέ συνέδρια τοῦ ἐσωτερικοῦ ἤ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Γιά τίποτε ἄλλο. Μαθαίνουμε ὅμως ὅτι στό Τμῆμα Ἠλεκτρολόγων Μηχανικῶν καί Μηχανικῶν Ὑπολογιστῶν ὁ καθηγητής κ. Α.Θ. ἀπασχόλησε τήν σύζυγο συναδέλφου του, γιά τό διάστημα 1/5 - 31/10/04 καί γιά τό διάστημα 1/11/04 - 31/3/05, μέ ἀμοιβές 1800 καί 1584 εὐρώ ἀντίστοιχα, ἀπό τούς πόρους τοῦ ΤΣΜΕΔΕ. Ἡ αἰτιολόγηση τῶν χρημάτων αὐτῶν ἦταν γιά «ἐπίβλεψη ἔργων ἀνάπτυξης καί βελτίωσης ὑποδομῆς τοῦ Ἐργαστηρίου Τεχνολογίας Ἠλεκτροτεχνικῶν καί Ἠλεκτρονικῶν Ὑλικῶν γιά ἐκπαιδευτικές καί ἐρευνητικές δραστηριότητες». Ἄν δέν κάνουμε λάθος, ὅμως, ἡ κυρία εἶναι πολιτική μηχανικός! Βλέπουμε δηλαδή ὅτι ἀπό κάθε πλευρά πρόκειται γιά μιά ὑπόθεση πού «μπάζει», γιά νά τό ποῦμε στήν ἀργκώ. Καί δέν νομίζω ὅτι τό μικρό ὕψος τῶν χρημάτων εἶναι ἐλαφρυντικό, ἀφοῦ πολλές φορές δέν εἶναι αὐτό πού κυρίως ἐνδιαφέρει τόν ἀπασχολούμενο ἀλλά ἡ προϋπηρεσία καί ἐμπειρία πού «γράφει». Δέν εἶναι λοιπόν ἀπαραίτητος ὁ διαχειριστικός ἔλεγχος παντοῦ;

29 Μαΐου 1453

Ὁ λόγος τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου ΙΑ' Παλαιολόγου πρός τούς συμπολεμιστές του τήν παραμονή τῆς Ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως τόν παρέδωσε ὁ ἱστορικός Φραντζῆς:

«...Καλώς ουν οίδατε, αδελφοί, ότι διά τέσσαρά τινα οφειλέται κοινώς εσμέν πάντες ίνα προτιμήσωμεν αποθανείν μάλλον ή ζήν· πρώτον μεν υπέρ της πίστεως ημών και ευσεβείας, δεύτερον δε υπέρ της πατρίδος, τρίτον δε υπέρ του βασιλέως ως χριστού κυρίου, και τέταρτον υπέρ συγγενών και φίλων. Λοιπόν, αδελφοί, εάν χρεώσταί εσμεν υπέρ ενός εκ των τεσσάρων αγωνίζεσθαι έως θανάτου, πολλώι μάλλον υπέρ πάντων τούτων ημείς, ως βλέπετε προφανώς, και εκ πάντων μέλλομεν ζημιωθήναι. Εάν διά τα εμά πλημμελήματα παραχωρήσηι ο θεός την νίκην τοις ασεβέσιν, υπέρ της πίστεως ημών της αγίας, ήν Χριστός εν τωι οικείωι αίματι ημίν εδωρήσατο, κινδυνεύομεν· ό εστι κεφάλαιον πάντων. Και εάν τον κόσμον όλον κερδήσηι τις και την ψυχήν ζημιωθήι, τι το όφελος; Δεύτερον πατρίδα περίφημον τοιούτως υστερούμεθα και την ελευθερίαν ημών. Τρίτον βασιλείαν την ποτέ μεν περιφανή, νυν δε τεταπεινωμένην και ωνειδισμένην και εξουθενωμένην απωλέσαμεν, και υπό του τυράννου και ασεβούς άρχεται. Τέταρτον δε και φιλτάτων τέκνων και συμβίων και συγγενών υστερούμεθα.

Αυτός δε ο αλιτήριος ο αμηράς πεντήκοντα και επτά ημέρας άγει σήμερον αφ' ού ημάς ελθών απέκλεισεν και μετά πάσης μηχανής και ισχύος καθ' ημέραν τε και νύκτα ουκ επαύσατο πολιορκών ημάς και χάριτι του παντεπόπτου Χριστού κυρίου ημών εκ των τειχών μετά αισχύνης άχρι του νυν πολλάκις κακώς απεπέμφθη. Τα νυν δε πάλιν, αδελφοί, μη δειλιάσητε, εάν και τείχος μερόθεν ολίγον εκ των κρότων και των πτωμάτων των ελεπόλεων έπεσε, διότι, ως υμείς θεωρείτε, κατά το δυνατόν εδιωρθώσαμεν πάλιν αυτό. Ημείς πάσαν την ελπίδα εις την άμαχον δόξαν του θεού ανεθέμεθα, ούτοι εν άρμασι και ούτοι εν ίπποις και δυνάμει και πλήθει, ημείς δε εν ονόματι κυρίου του θεού και σωτήρος ημών πεποίθαμεν, δεύτερον δε και εν ταις ημετέραις χερσί και ρωμαλαιότητι, ήν εδωρήσατο ημίν η θεία δύναμις.

Γνωρίζω δε ότι αύτη η μυριαρίθμητος αγέλη των ασεβών, καθώς η αυτών συνήθεια, ελεύσονται καθ' ημών μετά βαναύσου και επηρμένης οφρύος και θάρσους πολλού και βίας, ίνα διά την ολιγότητα ημών θλίψωσι και εκ του κόπου στενοχωρήσωσι, και μετά φωνών μεγάλων και αλαλαγμών αναριθμήτων, ίνα ημάς φοβήσωσι. Τας τοιαύτας αυτών φλυαρίας καλώς οίδατε, και ου χρή λέγειν περί τούτων. Και ώρα ολίγοι τοιαύτα ποιήσωσι, και αναριθμήτους πέτρας και έτερα βέλη και ελεβολίσκους ωσεί άμμον θαλασσών άνωθεν ημών πτήσουσι· δι' ών, ελπίζω γάρ, ου βλάψωσι, διότι υμάς θεωρώ και λίαν αγάλλομαι και τοιαύταις ελπίσι τον λογισμόν τρέφομαι, ότι ει και ολίγοι πάνυ εσμέν, αλλά πάντες επιδέξιοι και επιτήδειοι, ρωμαλέοι τε και ισχυροί και μεγαλήτορες και καλώς προπαρασκευασμένοι υπάρχετε.

(...) Και ούτως λογίσθητε ως επί αγρίων χοίρων και πληθύν κυνήγιον, ίνα γνώσωσιν οι ασεβείς ότι ου μετά αλόγων ζώων, ως αυτοί, παράταξιν έχουσιν, αλλά μετά κυρίων και αυθέντων αυτών και απογόνων Ελλήνων και Ρωμαίων.

(...) Λοιπόν, αδελφοί και συστρατιώται, κατά νουν ενθυμήθητε ίνα το μνημόσυνον υμών και η μνήμη και η φήμη και η ελευθερία αιωνίως γενήσηται.»

(...) Και εάν εκ καρδίας φυλάξητε τα όσα ενετειλάμην υμίν, ελπίζω εις θεόν ως λυτρωθείημεν ημείς της ενεστώσης αυτού δικαίας απειλής. Δεύτερον δε και ο στέφανος ο αδαμάντινος εν ουρανοίς εναπόκειται υμίν, και μνήμη αιώνιος και άξιος εν τωι κόσμωι έσεται.» Και ταύτα ειπών και την δημηγορίαν τελέσας και μετά δακρύων και στεναγμών τον θεόν ευχαριστήσας, οι πάντες ως εξ ενός στόματος απεκρίναντο μετά κλαυθμού λέγοντες «αποθάνωμεν υπέρ της Χριστού πίστεως και της πατρίδος ημών.» Ακούσας δε ο βασιλεύς και πλείστα ευχαριστήσας και πλείστας δωρεών επαγγελίας αυτοίς απηγγείλατο. Είτα πάλιν λέγει. «Λοιπόν, αδελφοί και συστρατιώται, έτοιμοι έστε τωι πρωΐ, Χάριτι και αρετήι τηι παρά του θεού υμίν δωρηθείσηι, και συνεργούσης της αγίας τριάδος, εν ηι την ελπίδα πάσαν ανεθέμεθα, ποιήσωμεν τους εναντίους μετά αισχύνης εκ των εντεύθεν κακώς αναχωρήσωσιν.»

Ακούσαντες δε οι δυστυχείς Ρωμαίοι καρδίαν ως λέοντες εποίησαν, και αλλήλοις συγχωρηθέντες ήτουν εις τωι ετέρωι καταλλαγήναι, και μετά κλαυθμού ενηγκαλίζοντο, μήτε φιλτάτων τέκνων μνημονεύοντες ούτε γυναικών ή πλούτου φροντίζοντες, ει μη μόνον του αποθανείν ίνα την πατρίδα φυλάξωσι. Και έκαστος εν τωι διατεταγμένωι τόπωι επανέστρεψε, και ασφαλώς εποίουν εν τοις τείχεσι την φυλακήν. Ο δε βασιλεύς εν τωι πανσέπτωι ναώι της του θεού λόγου σοφίας ελθών και προσευξάμενος μετά κλαυθμού τα άχραντα μυστήρια μετέλαβεν. Ομοίως και έτεροι πολλοί τηι αυτήι νυκτί εποίησαν. Είτα ελθών εις τα ανάκτορα ολίγον σταθείς και εκ πάντων συγχώρησιν αιτήσας, εν τήδε τηι ώρα τις διηγήσεται τους τότε κλαυθμούς και θρήνους τους εν τωι παλατίωι; Ει και από ξύλου άνθρωπος ή εκ πέτρας ην, ουκ εδύνατο μη θρηνήσαι...

Περί γόρδιων... θεσμῶν τῆς Παιδείας Λύση ἤ κατάλυση;

Ἡ Παιδεία, ὡς ἀγαθό μή μετρήσιμο, δέν εἶναι ὁρατή καί κατανοητή στίς μέρες μας. Ὅμως τώρα ἐπιβάλλεται ὅλα νά μετρηθοῦν καί μάλιστα νά ἀποτιμηθοῦν μέ σκληρό, κατά προτίμηση, νόμισμα. Ἡ μόνη μας ἐπιλογή, λένε, εἶναι ἡ σκληρότητα τοῦ νομίσματος. Ἔρχονται λοιπόν οἱ μή κατανοοῦντες τόν ὅρο Παιδεία νά ἐπιβάλουν μέτρηση, νά βάλουν τάξη, νά θέσουν νόμους, δηλαδή ἀξιώματα. Γιά νή μήν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ἡ ἐπιβολή ξεκινᾶ ἀπό ψηλά, ἀπό τήν Ἀνώτατη Ἐκπαίδευση. Τό σχῆμα πού δόθηκε εἶναι σαφές: 3-2-3. Μέ ποδοσφαιρικούς, ἑπομένως, ὅρους ἐπιδιώκεται ἡ ἀνάδειξη τοῦ νικητῆ, στήν Παιδεία ὅμως, κατά τή γνώμη μου, δέν ἀποτελεῖ στόχο ἡ ἀνάδειξη τοῦ νικητῆ. Λοιπόν, τρία χρόνια προπτυχιακές σπουδές, δύο χρόνια μεταπτυχιακές (μάστερ) καί τρία, ἐδῶ βέβαια εἶναι τοὐλάχιστον τρία, τό διδακτορικό. Τό σύστημα δέν σταματᾶ ἐδῶ ἀφοῦ ἀκολουθεῖ ἡ διά βίου (sic) μάθηση. Ἡ τελευταία δέν ξέρουμε πῶς θά μετρηθεῖ ἀλλά μέ τή βοήθεια ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ, πού κι αὐτόν καταφέραμε περήφανοι νά τόν βάλουμε στό δημοτικό, πάλι σέ βάρος τῆς Παδείας, κάτι θά γίνει. Τό ἐρώτημα πού τίθεται κατ' ἀρχήν εἶναι ἄν θά ἀκολουθήσουμε τήν ἐπιταγή αὐτήν ἤ ὄχι. Πρόκειται, ὅμως, γιά «μή ἐρώτημα», ἀφοῦ ἐμεῖς ἔστω καί μέ τήν ἀδιαφορία μας ἐπιλέξαμε νά μᾶς ἐπιβάλουν αὐτούς τούς θεσμούς - δεσμούς. Ἄν θεωρηθεῖ οὐτοπία ἡ ἀποδέσμευση ἀπό τίς ἐπιταγές τῆς Μπολόνια, τότε πρέπει νά ληφθοῦν τά κατάλληλα μέτρα καί μάλιστα ἐπειγόντως. Θά τολμήσω νά προτείνω ἕναν «δεσμό» στά πλαίσια τῶν θεσμῶν πού τίθενται, ἀφήνοντας τελείως ἐλεύθερη καί ἀνεξάρτητη τήν Ἐκπαίδευση καί τήν Παιδεία γιά τήν ἐνασχόληση τοῦ ἐγκεφάλου, ἀσφαλῶς μή ἠλεκτρονικοῦ, πού ἔτσι κι ἀλλιῶς τήν ἐλευθερία τῆς σκέψης του δέν μπορεῖ κανείς νά τή στερήσει. Πῶς νά ξεχωρίσεις τή σκέψη ἀπό τήν ἐλευθερία; Ἐκτός κι ἄν μιλᾶμε γιά τή γραπτή ἤ τήν προφορική διατύπωση τῆς σκέψης, ὁπότε τίθεται καί ἡ παράμετρος τῆς ἐλευθερίας.

Νά ἔχουμε ὑπόψη ὅτι ἔρχεται καί ἡ ἀπειλή πού θά ἐξελιχθεῖ σέ ἐπέλαση, τῶν μή κρατικῶν πανεπιστημίων, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι ἀρχίζει νά ἐφαρμοζεται ἀπό φορεῖς πού θά ἔπρεπε πρῶτοι αὐτοί νά τήν καταπολεμήσουν. Στήν ἐπέλαση αὐτή τά κρατικά Πανεπιστήμια δέν ἔχουν παρά νά ἀπαντήσουν μέ α) ἀναβάθμιση τῶν σπουδῶν β) περιστολή τῶν δαπανῶν γ) ἀνάδειξη τοῦ κοινωνικοῦ χαρακτήρα τῆς ἐκπαίδευσης μέ τίς ἀνθρωπιστικές ἐπιστῆμες καί, προπαντός δ) μέ τήν ἀπομυθοποίηση τοῦ ὠφελιμιστικοῦ χαρακτήρα τῆς ἐκπαίδευσης.

Στά παραπάνω πλαίσια πρέπει ὅλα τά πανεπιστημιακά Τμήματα νά ἔχουν μεταπτυχιακές σπουδές καί μάλιστα ὁ ἀριθμός τῶν προσφερόμενων θέσεων νά εἶναι ἄνω τοῦ 60% τῶν προπτυχιακῶν φοιτητῶν. Τά παραπάνω ἀποτελοῦν μιά πρόταση ἄμεσης προτεραιότητας.

Μία πρόταση προγράμματος σπουδῶν

(...) Προτείνω ἐδῶ, στά προπτυχιακά, ὁ λόγος τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων πρός τό σύνολο νά εἶναι ἴσος μέ τή χρυσή τομή τήν ὁποία οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες θεωροῦσαν ὡς ἀρχή τῆς τελειότητας. Ἐνῷ στά μεταπτυχιακά μαθήματα ὁ λόγος τῶν μαθημάτων ἐπιλογῆς πρός τό σύνολο τῶν μαθημάτων νά ἰσοῦται μέ τή χρυσή τομή. Δέν θά χρησιμοποιήσω ἄλλα μαθηματικά, στά ὁποῖα κινοῦμαι καλύτερα λόγῳ εἰδικότητας, ἁπλῶς ἐπισημαίνω ὅτι ἡ πρόταση ἔχει μία ἐσωτερική ἁρμονία, τοὐλάχιστον ἀριθμητική.

Πέραν αὐτῶν τῶν μαθημάτων ὑπάρχει καί ἕνας ἀριθμός μαθημάτων ἐλεύθερης ἐπιλογῆς πού δέν προσμετροῦνται στίς διδακτικές μονάδες ἀλλά τά ὁποῖα ὁ φοιτητής ὑποχρεοῦται νά περάσει. Λόγῳ τῆς ἐλάττωσης τῶν ἐτῶν σπουδῶν δέν προτείνω πτυχιακή ἐργασία καί ὅπου ἀπαιτεῖται πρακτική ἄσκηση, αὐτή νά ἐπιτελεῖται στά πλαίσια τῶν μαθημάτων. Ὑπάρχει ἡ δυνατότητα τό πρόγραμμα σπουδῶν νά περιλαμβάνει ἐργαστηριακές καί φροντιστηριακές ὧρες, τότε ὅμως μπορεῖ νά γίνει μερική αὔξηση τῶν ὡρῶν διδασκαλίας, δηλαδή μία ὥρα μαθήματος μπορεῖ νά φτάσει μέχρι καί δύο ὧρες ἐργαστηρίων. Ἕνα μάθημα ἐπιλογῆς δέν διδάσκεται ἄν δέν τό ἐπιλέξουν τοὐλάχιστον 10 προπτυχιακοί ἤ 5 μεταπτυχιακοί φοιτητές. Τέλος, μία ὥρα προπτυχιακοῦ μαθήματος ἀντιστοιχεῖ σέ μία ὥρα μελέτη ἐνῷ μία ὥρα μεταπτυχιακοῦ μαθήματος ἀντιστοιχεῖ σέ τοὐλάχιστον δύο ὧρες μελέτη ἤ ἐργασία.

Προπτυχιακές σπουδές

Οἱ σπουδές διαρκοῦν 3 χρόνια, ἀκριβέστερα 6 ἑξάμηνα. Ὅλα τά μαθήματα, ὑποχρεωτικά καί ἐπιλογῆς, τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος διδάσκονται 3 ὧρες τήν ἑβδομάδα καί ἀντιστοιχοῦν σέ 3 διδακτικές μονάδες τό καθένα. Πέραν τῶν μαθημάτων τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος ὁ φοιτητής παρακολουθεῖ καί ἕνα μάθημα ἐλεύθερης Ἐπιλογῆς (2 ὡρῶν τήν ἑβδομάδα) τό ὁποῖο δέν μετρᾶ στή βαθμολογία τοῦ πτυχίου, εἶναι ὅμως ἀπαραίτητο ὁ φοιτητής νά περάσει 6 μαθήματα ἐλεύθερης ἐπιλογῆς γιά τή λήψη τοῦ πτυχίου. Ὁ συνολικός ἀριθμός μαθημάτων, ὑποχρεωτικῶν καί ἐπιλογῆς, γιά κάθε ἑξάμηνο εἶναι 6. Εἰδικότερα ἀνά ἑξάμηνο: 5+1 (Α ἑξάμηνο), 5+1 (Β ἑξάμηνο), 4+2 (Γ ἑξάμηνο), 4+2 (Δ ἑξάμηνο), 2+4 (Ε ἑξάμηνο), 2+4 (ΣΤ ἑξάμηνο).

Ἑπομένως γιά τή λήψη τοῦ πτυχίου ἀπαιτοῦνται 22 ὑποχρεωτικά μαθήματα, 14 ἐπιλογῆς καί 6 ἐλεύθερης ἐπιλογῆς, σύνολο διδακτικῶν μονάδων 108.

Μεταπτυχιακές σπουδές

Οἱ μεταπτυχιακές σπουδές (master) διαρκοῦν 2 χρόνια. Ἀκριβέστερα, τρία ἑξάμηνα διδασκαλίας καί ἕνα ἑξάμηνο ἡ ἐκπόνηση τῆς μεταπτυχιακῆς ἐργασίας (θέση).

Ὅλα τά μαθήματα τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος, ὑποχρεωτικά καί ἐπιλογῆς, διδάσκονται σέ 4 διδακτικές μονάδες τό καθένα. Ἡ θέση ἐκπονεῖται στό 4ο ἑξάμηνο καί ἀντιστοιχεῖ σέ τρία μαθήματα. Εἰδικότερα, ὁ ἀριθμός τῶν μαθημάτων ἀνά ἑξάμηνο διδασκαλίας εἶναι ὁ ἀκόλουθος: Α ἑξάμηνο (2 ὑποχρεωτικά - 1 ἐπιλογῆς), Β ἑξάμηνο (2 ὑποχρεωτικά - 1 ἐπιλογῆς), Γ ἑξάμηνο (1 ὑποχρεωτικά - 2 ἐπιλογῆς). Πέραν αὐτῶν οἱ μεταπτυχιακοί φοιτητές πρέπει νά παρακολουθήσουν καί δύο μαθήματα ἐλεύθερης ἐπιλογῆς, δύο διδακτικῶν ὡρῶν τήν ἑβδομάδα, τό καθένα. Ἑπομένως γιά τή λήψη τοῦ μεταπτυχιακοῦ τίτλου ἀπαιτοῦνται 5 ὑποχρεωτικά μαθήματα, 4 ἐπιλογῆς, ἡ θέση καί δύο μαθήματα ἐλεύθερης ἐπιλογῆς. Τό σύνολο τῶν διδακτικῶν μονάδων γιά τή λήψη τοῦ τίτλου εἶναι 48 διδακτικές μονάδες.

Ἐπίλογος ἤ προ-διάλογος

Αὐτή εἶναι μία πρόταση καί μάλιστα ἀπαιτεῖ κατεπείγουσα ἐφαρμογή. Κάθε παρατήρηση, βελτίωση, ἐρώτηση εἶναι εὐπρόσδεκτη διότι πιστεύω ὅτι ὁ διάλογος μέ πάθος γιά τή λύση τῶν προβλημάτων Παιδείας εἶναι κι αὐτός Παιδεία.

Θωμᾶς Βουγιουκλῆς, καθ. ΔΠΘ - Κοσμήτωρ Σχολῆς Ἐπιστημῶν Ἀγωγῆς

Οἱ παλιννοστοῦντες ὁμογενεῖς καί τό ἑλληνικό πνεῦμα

Κάθε κῦμα προσφυγιᾶς προκαλεῖ ἕνα δέος στὰ ἄτομα ποὺ δὲν γνωρίζουν οὔτε τὴν αἰτία τῆς προσφυγιᾶς οὔτε τὴν ὀντολογία καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ πρόσφυγα. Ἡ κοινὴ λογικὴ μέ τὴ χαρακτηριστική της ἡμιμάθεια γενικεύει εὔκολα τοπικὲς καταστάσεις καὶ δημιουργεῖ μία λανθασμένη ἀντίληψη. Εἰδικὰ στὴ Θράκη ὅλοι γνωρίζουμε τὶς δυσκολίες ποὺ πάσχισε νὰ ξεπεράσει τὸ ποντιακὸ στοιχεῖο, ὅταν ξέφυγε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστῶτος τῆς Τουρκίας. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ γενικὴ στάση τῆς ἀντιμετώπισης τῆς προσφυγιᾶς δὲν ἄλλαξε οὐσιαστικά. Οἱ παλιννοστοῦντες ὁμογενεῖς ἀποδεικνύουν καὶ ἀναδεικνύουν τὰ κοινωνικὰ προβλήματα καὶ τὶς λανθασμένες γενικεύσεις. Χρειάστηκαν πολλὰ χρόνια γιὰ νὰ ἀλλάξει πρὸς τὸ θετικὸ ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ ποντιακοῦ στοιχείου ἀπὸ τὸ θεσμικό, τὸ κρατικὸ ἀλλὰ καὶ τὸ κοινωνικὸ πλαίσιο. Ὅμως τὸ ρωσοποντιακὸ στοιχεῖο ἔρχεται καὶ πάλι γιὰ νὰ ἀνατρέψει τὴν ἴδια τὴν ἀλλαγὴ ποὺ θεωρούσαμε δεδομένη. Οἱ παλιννοστοῦντες ὁμογενεῖς δὲν εἶναι ὅλοι ἴδιοι. Εἶναι καὶ αὐτοὶ διαφορετικοὶ διότι εἶναι ἁπλῶς ἄνθρωποι. Τὰ οἰκονομικὰ δεδομένα δὲν ἰσοπεδώνουν ὅλα τὰ ἄλλα στοιχεῖα.. Δὲν ἀποτελοῦν ἕνα ὁμογενὲς σύνολο ποὺ ἐπιδιώκει ἕναν κοινὸ στόχο. Θέλουν νὰ ζήσουν ὡς Ἕλληνες στὴν ἱστορική τους πατρίδα, στὴν πατρίδα ποὺ τοὺς ὑποσχέθηκε τὴν ἐλευθερία τῆς ζωῆς καὶ τῆς σκέψης. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παλιννοστοῦντες ὁμογενεῖς κατέχουν αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουμε ἑλληνικὸ πνεῦμα. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα σὲ συνδυασμὸ μέ τὴ ρωσικὴ κουλτούρα ἐμπλουτίζεται φυσιολογικὰ καὶ σὲ διάφορους τομεῖς ὅπως ὁ ἐπιστημονικός, ὁ γλωσσικὸς ἀλλὰ καὶ ὁ μουσικός. Ἡ διαφορετικότητά τους εἶναι σημαντικὴ καὶ ἐξηγεῖται καὶ ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης. Συνεπῶς πρέπει νὰ ἐμπλουτίσουμε τὸν ἑλληνικὸ χῶρο μέ αὐτὸ τὸ ζωντανὸ στοιχεῖο ὅπως ἤδη ἔχει ἀποφασιστεῖ κρατικά. Βέβαια τὸ κοινωνικὸ πλαίσιο εἶναι πάντα πιὸ ἀργό, ἄρα πρέπει νὰ περιμένουμε ἀκόμα μερικὰ χρόνια γιὰ νὰ ἔχουμε θετικὰ ἀποτελέσματα ὅπως ἔγινε καὶ μέ τοὺς Πόντιους. Δὲν πρέπει συνεπῶς νὰ ἀντιμετωπίζουμε τοὺς παλιννοστοῦντες ὁμογενεῖς ὡς μία ἀνώνυμη μᾶζα ποὺ φοβίζει. Εἶναι Ἕλληνες ἀπὸ διάφορες περιοχὲς ποὺ ἐμπλουτίζουν τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα ὅπως οἱ καραμανλῆδες, οἱ βλάχοι, οἱ καραγκούνηδες... Σὲ μερικὰ χρόνια τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο θὰ τοὺς χρωστᾶ μερικὰ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά του. Μὲ ἄλλα λόγια ὅσο πιὸ γρήγορα ἀναγνωρίσουμε τὴν ἀξία τους ὡς ἀνθρώπων ποὺ ἀγαποῦν τὴν ἱστορική τους πατρίδα καὶ ποὺ ἔχουν ἐπιλέξει νὰ δώσουν ζωὴ σὲ αὐτὸν τὸν χῶρο ποὺ μέσω τοῦ ἀκριτικοῦ του στοιχείου ἀποτελεῖ καὶ μία κριτικὴ περιοχὴ ποὺ καθορίζει μέ τὸ στίγμα της τί σημαίνει ἡ ἑλληνικὴ πραγματικότητα, τόσο πιὸ γρήγορα ἡ Ἑλλάδα μας θὰ ζήσει καὶ πάλι.

Ν. Λυγερός

Ἡ σύγχρονη Ρωσία

Τό σπουδαιότερο ἱστορικό γεγονός τῶν τελευταίων δεκαετιῶν ἦταν δίχως ἀμφιβολία ἡ κατάρρευση τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης, αὐτό πού ὁ Πούτιν χαρακτήρισε ὡς τήν μεγαλύτερη γεωπολιτική καταστροφή τοῦ αἰώνα καί τό ὁποῖο ἑκατομμύρια ἀνθρώπων σέ ὅλον τόν κόσμο εἰσέπραξαν ὡς τό δυστυχέστερο συμβάν τῆς ζωῆς τους. Καθώς γιά τό κομβικό αὐτό σημεῖο τῆς σύγχρονης ἱστορίας ἡ ἑλληνική ἐπιστημονική βιβλιογραφία εἶναι περιορισμένη, τό νέο βιβλίο τοῦ Φάνη Μαλκίδη «Πολιτική οἰκονομία καί κοινωνία στή σύγχρονη Ρωσία» ἀπό τίς ἐκδόσεις «Γόρδιος» εἶναι μία οὐσιαστική συμβολή στήν ψύχραιμη καί ἐμπεριστατωμένη προσέγγισή του ἀπό ἡμεδαπούς ἐρευνητές.

Στή συγκριτικά μέτρια ἔκτασή του τό βιβλίο καταφέρνει νά συμπεριλάβει τήν ἱστορική πορεία, τήν πολιτική διάσταση, τίς οἰκονομικές παραμέτρους καί τά κοινωνικά φαινόμενα τῆς Ρωσίας, χωρίς, βέβαια, νά ὑπεισέλθει σέ λεπτομερεῖς ἀναλύσεις καί ἑρμηνευτικές ἀπόπειρες. Στίς 237 σελίδες του μπορεῖ κανείς νά βρεῖ ἀπό τήν ἀνασκόπηση τῆς σοβιετικῆς ἱστορίας (ξεκινώντας μέ τήν ἀστικοδημοκρατική ἐπανάσταση τοῦ 1905) μέχρι ἀναφορές στήν «πορτοκαλί ἐπανάσταση» τοῦ Γιούσενκο στήν Οὐκρανία. Ἐπίσης περιγράφεται ἡ δραματική (κλεπτοκρατική) μετάβαση ἀπό τό κρατικομονοπωλιακό μοντέλο στήν «οἰκονομία τῆς ἀγορᾶς», μέ ὅλα τά νούμερα τῆς στατιστικῆς ὡς μάρτυρες τῆς Μεγάλης Λεηλασίας καί μέ τά περισσότερα ὀνόματα τῶν «ὀλιγαρχῶν» (τῆς γνωστῆς καταγωγῆς) νά δείχνουν τούς ἐνόχους, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων ἀπομακρύνθηκαν μετά τήν ἀντικατάσταση τοῦ Γέλτσιν ἀπό τόν Πούτιν. Τέλος, μέσα ἀπό τούς δεῖκτες τῆς ἀνθρώπινης ἀνάπτυξης ἀλλά καί ἀπό χαρακτηριστικές ἀναφορές σέ ζητήματα ἐκπαίδευσης, ὑγείας, θνησιμότητας, ἀνεργίας, ἀλκοολισμοῦ, κτλ περιγράφεται ἡ εἰκόνα τῆς σημερινῆς Ρωσίας, ἡ ὁποία ἐπιχειρεῖ νά ξανασταθεῖ στά πόδια της μετά τό τρομερό σόκ τῶν προηγούμενων ἐτῶν. Συνοπτικά θά λέγαμε πώς παρότι τό βιβλίο γράφτηκε περισσότερο ὡς πανεπιστημιακό σύγγραμμα - φοιτητικό ἐγχειρίδιο, εἶναι ὄντως πολύ χρήσιμο γιά ὅποιον θέλει μία σοβαρή καί λιγότερο ἐφήμερη θέαση τῶν ρωσικῶν πραγμάτων σήμερα.

Auguste Rodin: «Διαθήκη»

«...Ἡ Τέχνη δάν εἶναι παρά αἴσθημα. ...Ὅμως δίχως τή βαθιά γνώση τῶν ὄγκων, τῶν χρωμάτων, τῶν ἀναλογιῶν, τῶν χρωμάτων, δίχως τή δεξιοτεχνία τοῦ χεριοῦ, καί τό πιό ζωντανό αἴσθημα παραλύει... ...Ἀνάμεσα στή νέα γενιά καλλιτεχνῶν, ὑπάρχουν πολλοί ποιητές πού, δυστυχῶς, ἀρνοῦνται νά μάθουν νά μιλοῦν. Κι ἔτσι τραυλίζουν μονάχα... ...Νά εἶστε βαθιά, αἱμάτινα ἀληθινοί σέ ὅ,τι λέτε. Νά μή διστάσετε ποτέ νά ἐκφράσετε αὐτό πού νοιώθετε, ἀκόμα κι ἄν βρίσκεστε σέ ἀντίθεση μέ τίς τρέχουσες ἰδέες... ...Τό πιό σημαντικό εἶναι νά συγκινεῖσαι, νά ἀγαπᾶς, νά ἐλπίζεις, νά πάλλεσαι, νά ζεῖς. Νά εἶσαι ἄνθρωπος, πρίν εἶσαι καλλιτέχνης!...»

Μέσα σέ λίγες σελίδες μόνο, γραμμένες πρός τό τέλος τῆς ζωῆς του, τό καταστάλαγμα τῆς μακρᾶς ἐμπειρίας τοῦ μεγάλου γλύπτη. Ἕνα συγκλονιστικό κείμενο γιά τή ζωή καί τήν τέχνη. Ἐκδόσεις Ἄγρας, Μετάφραση: Ἀλ. Ἀδαμόπουλος, Μάιος 2005, σελ. 30, εὐρώ 7.

Μπιελλικια οχτάσπωρα!

§

Τελευταῖα στά ὄνειρά μου πότε γίνομαι
Καραγκιόζης, πότε αὐτός γίνεται σάν κι
ἐμένα, δέν φοβόμαστε πλέον καένα

§

Αὐτοί πλέον δέν εἶναι οὔτε ἀστοί
οὔτε χωριάτες, εἶναι ἀστεῖοι!
Στό σοῦπερ βουστάσιο τῆς Κίρκης
βολεύονται ὅλοι τους...

§

Ἅγια ψυχή, ἀλλά μήν κάθεστε κι ἀπό πάνω!

§

Οἱ πατεράδες σας ὑπῆρξαν πιό
ζωνταροί ἀπό σᾶς, εἶχαν τό προνόμιο νά
ἐγκληματίσουν πρῶτοι. Γιά σᾶς πλέον τό
ἔγκλημα εἶναι φύση!

§

Ὁ βάτραχος
μόλις πιάνει τό τραγούδι
σταματῶ ὁτιδήποτε
εἶναι ὁ χότζας τοῦ κήπου μου!

Δορ Σάντσο - VRiZO Βουλτσίδης

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Μαζί μέ τή Ρουάντα
Ἡ 3-5 ἦταν ἡ Ἡμέρα ἐλευθερίας τοῦ Τύπου. Ἡ διεθνὴς ὀργάνωση «Δημοσιογράφοι Χωρὶς Σύνορα» δημοσίευσε τὴν ἔκθεσή της γιὰ τὴν κατάσταση τοῦ Τύπου σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Ἡ Τουρκία ἀπὸ πλευρᾶς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου βρίσκεται στὴν 113η θέση μαζὶ μέ τὴ Ρουάντα.
(6-5, ἐφ. Ραντικάλ)

Ὁ Σόρος ξοδεύεται ὑπέρ τῆς Τουρκίας
Ὁ γνωστὸς ἐπιχειρηματίας Τζώρτζ Σόρος μιλώντας στὸ CNN Turk ἀνέφερε: Ἡ πλήρης ἔνταξη τῆς Τουρκίας στὴν Ε.Ε. θὰ εἶναι πρὸς ὄφελος καὶ τῶν δυὸ πλευρῶν. Μὴν δίνετε σημασία στὶς φωνὲς ποὺ ἐναντιώνονται σὲ αὐτὸ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη. Ξοδεύω χρήματα γιὰ νὰ ἐξηγήσω τὴν Τουρκία στὴν Εὐρώπη.
(13-5, ἐφ. Χουριέτ)

Εὐρωπαϊκή προοπτική
Δὲν πραγματοποιήθηκαν στὸν νέο Ποινικὸ Κώδικα οἱ ἀλλαγὲς ποὺ ζήτησαν ἑνώσεις Τύπου καὶ ἀκαδημαϊκοί. Ὁ νέος Ποινικὸς Κώδικας προβλέπει ποινὲς γιὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐλευθερία ἐκφράσης, τὸ νὰ κάνει κάποιος εἴδηση τὴν ἀπεργία πείνας, μέχρι καὶ τὰ χαμηλοκάβαλα παντελόνια. Ἐπίσης ὑποχρεώνει τοὺς πολίτες νὰ γίνουν χαφιέδες.
(13-5, ἐφ. Χουριέτ)

Παντοῦ πολιτισμικές πρωτιές
Ὁ Ντογάν Μπαμπατζάν, ὁ μόνος διαιτητὴς μας ποὺ μετεῖχε σὲ τελικοὺς Παγκοσμίου Κυπέλλου, ἀναφέρει: Οἱ ποδοσφαιριστὲς μας δὲν ἔχουν ἰδέα ἀπὸ τοὺς κανονισμούς. Μέσα στὴ FIFA τὶς πιὸ πολλὲς κάρτες παίρνει ἡ ἐθνικὴ μας ὁμάδα. **(16-5, ἐφ. Χουριέτ)**

Παρακαλᾶνε γιά ἕναν λοχία!
Μὴ μπορώντας νὰ ἀπαγορεύσουν τὶς ἀξίες τοῦ Ἀτατοὺρκ καὶ τῆς Δημοκρατίας προσπαθοῦνε νὰ τὶς ἐξαφανίσουν δημιουργώντας ἄλλες. Ποῦ πηγαίνει ἐπιτέλους ἡ Τουρκία; Ποῦ σέρνεται στὰ χέρια αὐτῶν πού μᾶς κυβερνᾶνε; Γίνεται προσπάθεια ἀκόμα καὶ οἱ ἐθνικὲς μας γιορτὲς νὰ ἐξαφανιστοῦνε. Καὶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ ἔχουμε κάθε μέρα κηδεῖες ἡρώων οὔτε τὶκ δὲν ἀκούγεται. Οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Κράτους δὲν τὰ βλέπουν αὐτά; Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Στρατοῦ στρατηγὸ Χουρσὶτ Τολὸν δὲν ὑπάρχει ἄλλο παληκάρι νὰ ἀντιδράσει;
(20-5, Ε. Τσολασάν, ἐφ. Χουριέτ)

Τυποκτόνος πρωθυπουργός
Ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης Τζεμὶλ Τσιτσὲκ ἀνέφερε πὼς ὁ πρωθυπουργὸς Ἐρντογὰν ἔχει κάνει μέχρι σήμερα 57 ἀγωγὲς (οἱ περισσότερες σὲ βάρος δημοσιογράφων) καὶ πὼς ἐξ αὐτῶν οἱ 31 περατώθηκαν. Οἱ 10 ἀπορρίφθηκαν καὶ οἱ 21 ἔγιναν ἐν μέρει δεκτές. Σὲ αὐτὲς ἐπιδικάστηκαν στὸν Ἐρντογὰν νὰ εἰσπράξει 111,5 δισ. τουρκικὲς λίρες. **(23-5, ἐφ. Νετγκαζέτε)**

Καί ὑπουργός καλεῖ σέ τραμπουκισμούς!
Ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης Τζεμὶλ Τσιτσὲκ ἀναφερόμενος στὸ συνέδριο ποὺ εἶναι νὰ γίνει στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Βοσπόρου μέ τίτλο «Οἱ Ἀρμένιοι Ὀθωμανοὶ» εἶπε πὼς πρόκειται γιὰ πισώπλατο μαχαίρωμα τοῦ Τουρκικοῦ ἔθνους καὶ πὼς δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἔθνος μέ τόσο καθαρὰ χέρια, λευκὸ μέτωπο καὶ πὼς αὐτὸ τὸ ἀποδεικνύουν ἡ ἱστορία καὶ τὰ ἀρχεῖα.
(24-5, ἐφ. Ζαμάν)

(Σ.Σ. Μετά ἀπό τόν καταιγισμό τῆς ἀρθρογραφίας στό κλῖμα τῆς ὑπουργικῆς ἀναφορᾶς καί... δεξιότερα, τό συνέδριο ματαιώθηκε)

Μ.Κ. **kyneg@otenet.gr**

Ἀντιφωνήματα

Δέν τούς ἔφταναν ὅλα τ' ἄλλα, τώρα οἱ Ἰρακινοί ἔχουν καί τούς Προτεστάντες μισσιονάριους νά τούς μοιράζουν τή Βίβλο καί τή ...σωτηρία!

Μέχρι καί ὁ Ἰρακινός (ὀρθόδοξος καί δηλωμένος ἀντικατοχικός) Πατριάρχης Ἐμμανουήλ Ντέλι τούς ἔκραξε γιά τό θράσσος (ἤ) καί τήν εὐήθειά τους

Κι ἐνῷ μιλᾶν γιά ἀποχώρηση τῶν 1700 οἰκογενειῶν Ἑβραίων ἐποίκων ἀπό τή Γάζα, χτίζουν χιλιάδες νέες κατοικίες (σέ Δ. Ὄχθη μά καί 300 στή Γάζα!) Κι ἔζησαν αὐτοί καλά...

Τούρκικη Δειμοκρατία: 343-3 στή Βουλή ὑπέρ τοῦ νέου ποινικοῦ κώδικα πού προβλέπει 3-10 χρόνια φυλάκιση ὅσων μιλοῦν γιά ἀπόσυρση τοῦ Στρατοῦ ἀπό τήν Κύπρο ἤ γιά ἀρμενική γενοκτονία!

Ἀεροπορική σύνδεση Τραπεζούντας μέ πόλεις τοῦ... Ἰσραήλ! Καλά, τ' ἡμέτερον καί οἱ χαχάμηδες;!

Τήν Ἀλ Κάιντα ἀνακάλυψαν στή Γάζα καί τόν τραυματισμό τοῦ... Ἀλ Ζαρκάουι στό Ἰράκ! Μαθαίνω ὅμως ὅτι ἕνας πιό κτηνώδης ἰσλαμιστής ἐμφανίστηκε:

Ὁ Ἀλ Μπαμπαήμ ἀλ Τσουτσούμι πού τρώει συκώτια ζωντανῶν δυτικῶν καί ρουφάει μάτια ἀθώων Ἑβραίων. Γελᾶτε; Ὅταν τό μάθετε ἀπ' τό CNN θά τά ποῦμε

Ὅλοι οἱ εὐρωπαϊκοί λαοί, κόντρα στίς πολιτικές τους ἡγεσίες, ξορκίζουν τήν Τουρκία ἀπό τήν Ε.Ε. Μόνο μεῖς κάνουμε τούς χαζούς (καί εἴμαστε τόσο ξεφτίλες)

Σύμπτωση: Τά ὀνόματα πού προωθοῦνται στή Γαλλία (Σαρκοζί - Φαμπιούς) τυγχάνουν (ἔτυχε!) τῆς ἴδιας καταγωγῆς («Οὔγγρος» ὁ ἕνας, «Γάλλος» ὁ ἄλλος)

Καταδίκες Χρηματιστηρίου, βασικός μέτοχος, νέα δίκη Σάμινα... Κάποιες προσπάθειες κατά τῆς διαφθορᾶς εἶναι προφανεῖς ἄν δέν εἶσαι στήν Κ.Ε. τοῦ ΠαΣοΚ

Ὅσο γιά τήν ὑπόθεση Χούπη, δέν ξεπέρασε τό μέγεθος τῆς παρωνυχίδας, ὅσο καί νά τή φούσκωσαν ἐκεῖνοι πού ξετσίπωτα ἰδιωτικοποίησαν τό Κράτος

Ὁ ΟΤΕ δείχνει τό μέλλον: Ἡ σκυτάλη στή ΝΔ ἀπό τό ΠαΣοΚ καί, ἀφοῦ λαδωθεῖ μέ σκανδαλώδη ἐθελουσία ἡ συντεχνία, ὁ νεοφιλελεύθερος Μεσαίωνας εἶναι ἐδῶ

Δέ θά χαιρετίσουν τά 80χρονα τῆς ΟΛΜΕ οἱ Κύπριοι συνάδελφοι, γιατί οἱ ΣυνΠασκίτες ἀπέρριψαν τήν πρόταση Βαμβακᾶ λέγοντας... «ἡ Κύπρος εἶναι ἀνεξάρτητη χώρα»! Ὁ ἀνανισμός βλάπτει, σύντροφοι!

Ὁ θάνατος τοῦ Χαρίλαου Φλωράκη ἔγινε ἀφορμή (δικαιολογημένων κατά τό μᾶλλον) ἐπαινετικῶν σχολίων κι ἀπό τόν δεξιό πολιτικό χῶρο

Τζάμπα μεγαλοθυμία; Ἐξωραϊσμός τοῦ παρελθόντος; Τύψεις; Κοινοβουλευτική συναδελφικότητα; Προσχώρηση στήν ἀξιολογία τοῦ ἀντιπάλου; Κολακεία στό λαϊκό αἴσθημα; Δέος ἐνώπιον τῆς κοινῆς μοίρας; Ὅλα πιθανά

Ἄν ἦταν διαγωνισμός τραγουδιοῦ θά μᾶς ἐνδιέφερε. Ἡ ἀγγλόηχη ἀποπάρδησις τῆς Γιουροβύζιον ὅμως δέν μᾶς ἀπασχολεῖ, εἴτε πρωτεύουμε εἴτε πατώνουμε

Τό 44% τῶν Ἑλλήνων δέν διαβάζει ποτέ βιβλία, σύμφωνα μέ ἔρευνα τοῦ ΕΚΕΒΙ. Μετά τί ἔχουν τά ἔρμα...

Πρυτανικές ἐκλογές σήμερα μέ μόνο ὑποψήφιο σχῆμα αὐτό τῶν πραξικοπηματιῶν (χωρίς ὡστόσο τούς Ρέμελη καί Κιουμουρτζόγλου πού ἐπεδίωξαν γιά ἄλλοθι)

Μόνο ἐνδιαφέρον λοιπόν θάχουν τά ἄκυρα. Καί ἡ τολμηρή ἀνακοίνωση τοῦ συλλόγου ΔΕΠ Κοινωνικῶν καί Ἀνθρωπιστικῶν Ἐπιστημῶν (γιά ἐκλεγμένους πού δέν λογοδοτοῦν) εἶναι μιά ἐλπίδα...

Νέα καταδίκη (στό Ἐφετεῖο) τοῦ πρώην δημάρχου Μαρωνείας γιά τήν πλαστογραφία καί 2 χρόνια στόν νῦν δήμαρχο Ἀρριανῶν Μεμέτ Χαλίτ γιά ἁρπαχτές

Καί νά σκεφτεῖ κανείς ὅτι σέ Σάπες καί Φιλλύρα, ὅπου ἡ νομιμότητα ἦταν ἄγνωστη λέξη, κανένας δέν παραπέμφθηκε γιά τίποτε (ἀκόμη)

Στήν Κομοτηνή ἡ Πωλίνα Λάμψα. Εἶχε καμμιά ἔκθεση κοσμημάτων; Σύναξη σοροπτιμιστριῶν; Κοσμικό γκαλά; Τί; Ἀνασυγκρότηση τοῦ... ΠαΣοΚ;;;!!!

Ἄλλαξε ὁ ἐργολάβος πού θά παλαίψει τά κουνούπια φέτος. Καί φωτογραφικά νά μήν ἦταν τά νούμερα πού θέσανε ὡς ὅρο, μονοπωλιακή κατάσταση δημιουργοῦν

Δίκαιες οἱ διεκδικήσεις τῶν ἐργαζόμενων στή Diaxon ἀλλά γιατί δέν ἀπεργεῖ ποτέ κανένας μέ ἰδιώτη ἐργοδότη; Παντοῦ καί πάντα οἱ δύο ταχύτητες τῆς χώρας μας:

Μία γιά τούς λευκούς τοῦ Δημοσίου καί μία γιά τούς νέγρους τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέα

Καλά ἀράδιασε στήν Ὀρεστιάδα τά περί Τύπου *γεροντοπαράπονά* του (κατά τόν προσφυή ὅρο τοῦ Δ. Νόλλα) ὁ Φυντανίδης ἀλλά ἀπό αὐτοκριτική οὔτε ἴχνος!

Ποιός φταίει πού οἱ νέοι δέν διαβάζουν ἐφημερίδες, πού σαρώνει ἡ τηλεχαβούζα, πού κυριαρχεῖ ἡ ΔΑΠ στά ΑΕΙ; Ὁ κυρ Μπάμπης καί ἡ κυρα-Κατίνα;

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

Ξεφεύγουμε λίγο σήμερα, αγαπητοί φίλοι, από την στενώς εννοούμενη τρέχουσα επικαιρότητα και σας παρουσιάζουμε τον μεγάλο διαγωνισμό ποίησης που διοργανώνει ο «Α». Συμμετέχουν τρία ποιήματα, εκ των οποίων εσείς θα αναδείξετε το καλύτερο. Ψηφίστε ΤΩΡΑ με SMS τελείως δωρεάν και κερδίστε επιπλέον και πλούσια δώρα (όχι δηλαδή που μου τρέχατε για την Παπαρίζου και πληρώνατε κι από πάνω)!

Και ξεκινάμε αμέσως με τα δύο πρώτα ποιήματα, τα οποία είναι πολιτικού προβληματισμού. Αν επιλέξετε αυτά, κερδίζετε αναλόγως είτε ένα ηλεκτρικό τραινάκι, μαζί με ένα σετ απορρυπαντικών και τον τίτλο της επίτιμης αρχικαθαρίστριας (στο επόμενο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ), είτε μία περπατούρα για να προχωράτε ίσια και να μην τρακάρετε με τους διπλανούς σας (σ.σ. περισσέψανε μερικές απ' την κυβέρνηση και μας τις στείλανε)…

1. ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΑΚΗ

-Τι περιμένουν στην Χαριλάου Τρικούπη συναθροισμένοι;
-Είναι ο Γιωργάκης να φτάσει σήμερα.
-Και γιατί μέσα στα όργανα μια τέτοια απραξία; Τι κάθονται σαν τα βόδια τα στελέχη μας και δεν συσκέπτονται;
-Γιατί ο Γιωργάκης θα φτάσει σήμερα. Τι σύσκεψη να κάνουνε οι άλλοι; Σαν έλθει εκείνος, θα συσκεφτεί με τον εαυτό του.
-Και γιατί η Μαριλιτοξενοπωςτηλέν τόσο πρωί εσηκώθη και κάθεται έξω απ' το κτίριο κρατώντας δυο πακέτα;
-Γιατί ο Γιωργάκης θα φτάσει σήμερα και η Μαριλιτοξενοαποτέτοια περιμένει να τον υποδεχθεί. Και του πήρε και ως δώρα στη γιορτή του τη Μπίμπι Μπο και τον Τζον-Τζον.
-Και γιατί ο Πάγκαλος, ο Σηφουνάκης και ο Μάνος εβγήκαν σήμερα με τις κλεψύδρες τους, τις σκούπες και τις σφουγγαρίστρες;
-Γιατί ο Γιωργάκης θα φτάσει σήμερα Και τέτοια πράγματα θαμπώνουν τον Γιωργάκη.
-Γιατί κι ο άξιός μας ρήτορας Βαγγέλης δεν έρχεται όπως παλιά, τους λόγους του να βγάλει, να μας φλομώσει στο μπλα-μπλα του;
-Γιατί ο Γιωργάκης θα φτάσει σήμερα Κι αυτός βαριέται ευφράδειες και δημηγορίες (σ.σ. ε, τέλειωσε που τέλειωσε και το γυμνάσιο νύχτα, καταλαβαίνετε τώρα…) Όμως η ώρα πέρασε κι ο πρόεδρος δεν ήλθε. Κι έσκασε μύτη απ' τη γωνία ο Βούγιας κι είπε πως πια ο Γιωργάκης δεν θα 'ρθεί, γιατί τον κούρασε η πολλή συμμετοχική δημοκρατία κι αποφάσισε να κάτσει σπίτι να παίξει με το αεροπλανάκι του.
[Και τώρα τι θα κάνουμε χωρίς Γιωργάκη; Ο άνθρωπος αυτός ήταν (σ.σ. για τα «Τοξικά») μόνιμη λύση].

2. ΟΙ ΜΟΙΡΑΙΟΙ

Μες στης Ρηγίλλης τα υπόγεια,
μες σε καπνούς και σε βρισιές,
απέξω τρέχαν τα λαμόγια
και μέσα κάναν προσευχές.
Σταυροκοπιούνταν μ' αγωνία,
μη κάνουν άλλη μαλ…

Σφιγγόταν ένας πλάι στον άλλο
και κάπου εφτυούσε καταγής.
Ω, πόσο βάσανο μεγάλο
μια χώρα να τη διοικείς.
Όσο ο νους κι αν τυραννιέται
άλλο από γκάφες δεν θυμιέται.

Φόρους ξανά ο Αλογοσκούφης,
παίζουν μπουνιές τρεις υπουργοί,
έσκασε μύτη και ο Χούπης
απ' του Προκόπη την αυλή.
Ο Κώστας με τον Μπερνς παρέα
και η Νατάσσα στη Νεμέα.

-Φταίει το ζαβό ο αντίπαλός μας!
-Ο Δράκουλας φταίει που μας φθονεί!
(σ.σ. ξέρετε τώρα ποιος, μη λέμε ονόματα…)
-Φταίει το κεφάλι το χοντρό μας!
-Φταίνε κι οι Ολυμπιακοί!
Ποιος φταίει; Ποιος φταίει; Κανένα στόμα δεν τό 'βρε και δεν τό 'πε ακόμα.

Και έτσι μέσα στα υπόγεια
πάντα μαλώνουνε σκυφτοί.
κι ας περιμένει μία χώρα
που πρέπει να κυβερνηθεί.
Δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα
δεν στρώνουνε ούτε με τάμα.

Και κλείνουμε με το τρίτο ποίημα, που θα μπορούσε να θεωρηθεί και ως άτυπος τουριστικός οδηγός της Κομοτηνής. Πολύ χρήσιμο συνεπώς, μια που μπήκε και το καλοκαίρι και αναμένεται (χάρη στις υποδομές που μας εξασφάλισαν οι άοκνες προσπάθειες των τοπικών αρχών) να συρρεύσουν οσονούπω στα μέρη μας κοπάδια από τουρίστες. Όσοι το ψηφίσετε, θα λάβετε δώρα μοναδικής αξίας: από ένα ζευγάρι πρετ-α-πορτέ ερπύστριες, για την ασφαλή διέλευση μέσα από την πόλη μας…

Σα βγεις στον πηγαιμό από Ζυμβρακάκη
να εύχεσαι νά 'ναι ανοιχτός ο δρόμος
και νά 'χει μόνο δυο λακκούβες ανά μέτρο.
Με τον γυφτο-«Διακτινισμό» στην πλατεία
και το σωβρακόκαστρο πιο κάτω μην αγριευτείς.
Τέτοιες γελοίες κιτσαριές πολλές θα συναντήσεις.

Να εύχεσαι νά 'ναι ανοιχτός ο δρόμος.
Και πολλά τα καλοκαιρινά πρωινά να είναι
(σ.σ. γιατί άμα είναι βροχερά, θες εξωλέμβιο)
που με τι ευχαρίστηση, με τι χαρά
θα κάνεις μέσα στα δρομάκια σλάλομ
ανάμεσα από μπάζα πεταμένα.
Να σταματήσεις σ' εμπορεία κεντρικά
(σ.σ. λέμε τώρα - γιατί έτσι και βρεις πάρκινγκ, εμένα να με χ…)
και τες καλές πραμάτειες ν' αποκτήσεις
καφέδες και σουτζούκ λουκούμ,
βατραχοπέδιλα για να κυκλοφοράς, σαν βρέχει,
κι από του Πέτσα μπόλικα βρακιά κάθε λογής,
όσο μπορείς πιο άφθονα λαστιχωτά βρακιά.

Πάντα το σπίτι σου στον νου σου να 'χεις.
Το φτάσιμον εκεί είν' ο προορισμός σου.
Αλλά μη βιάζεις το ταξίδι διόλου.
Ούτως ή άλλως ώρες πολλές θα διαρκέσει,
αν πέσεις σε μποτίλια στην Ορφέως.

Και αν σε τρεις απανωτές λακκούβες τιναχτείς
και σου απομείνει το σασμάν μέσα στα χέρια,
μην τσαντιστείς. Η πόλη δεν σε γέλασε.

Η πόλη σ' έδωσε το μποτιλιάρισμα τ' ωραίο.
Άλλα δεν έχει να σε δώσει πια.
Κι έτσι σκατά που το 'χεις κάνει πια τ' αμάξι,
ήδη θα το κατάλαβες
μες την Κομοτηνή ταξίδι τι σημαίνει…

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ